୧୬

ସକାଳର ମେଘ

ଡକ୍ଟର ରମେଶ ପ୍ରସାଦ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

୧୬.୧ ଉପକ୍ରମକ

ଭାରତୀୟ ସମାଜର ମୂଳଦୁଆ ହେଉଛି ପରିବାର । ପରିବାରର ପ୍ରତିଟି ସଦସ୍ୟ ପରସ୍ପର ସହ ସ୍ନେହର ସୂତ୍ରରେ ବନ୍ଧା । ବାପା-ମାଆ, ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ, ବାପ-ପୁଅ, ଭାଇ-ଭଉଣୀ ପରି ସମ୍ପର୍କ ଏହି ବନ୍ଧନକୁ କରିଥାଏ ସୁଦୃଢ଼ । ମଝିରେ ମଝିରେ ଏହି ସ୍ନେହ ସମ୍ପର୍କ, ଭାବନା ଓ ବିଚାରଧାରାରେ ଅମେଳ ଯୋଗୁଁ ତିକ୍ତ ହୋଇଉଠେ । ପରିବାରଟି ଭିତରେ ଅଶାନ୍ତି ଭରିଯାଏ । ଲାଗେ, ଯେମିତି ଏ ସମ୍ପର୍କ ଆଉ କେବେ ସୁଧୁରିବନି । କିନ୍ତୁ ସକାଳର ମେଘ ପରି, ଅଶାନ୍ତିର କଳା ହାଣ୍ଡିଆ ମେଘ ହଠାତ୍ କୁଆଡ଼େ ଉଭେଇଯାଏ ଓ ପୂର୍ବର ସେହି ସ୍ନେହ-ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭରା ପାରିବାରିକ ବାତାବରଣ ଲେଉଟି ଆସେ । ପାଠ୍ୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ "ସକାଳର ମେଘ" ଏକାଙ୍କିକାଟିରେ ଏମିତି ଏକ ପରିବାରିକ କାହାଣୀ ଆମେ ପଢ଼ିବା ।

୧୬.୨ ଏକାଙ୍କିକା ପଠନର ଆଭିମୁଖ୍ୟ

"ସକାଳର ମେଘ" ଏକାଙ୍କିକାଟି ପଢ଼ି ସାରିବା ପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସ୍ଥୁଳ ଧାରଣା ହୋଇ ସାରିଥିବ ନିଶ୍ଚୟ –

- ପାରିବାରିକ କନ୍ଦଳର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ତିକ୍ତତା ଓ ଅମୃତୋପମ ପରିସମାପ୍ତିର ରୂପରେଖ ।
- ଦୁଇ ପ୍ରମୁଖ ଚରିତ୍ରର (ନବଘନ ଓ ହେମାଙ୍ଗୀନୀ) ଚାରିତ୍ରିକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ।
- ଏକାଙ୍କିକାଟିର ଘଟଣାକ୍ରମିକ ଧାରା ପ୍ରବାହ ।
- ଏକାଙ୍କିକାର ଲକ୍ଷଣ ଅନୁସାରେ ଏହାର ସଫଳତା ।
- ଏହାର ଭାଷା ଶୈଳୀ ।
- ସଂଳାପ ରଚନାଗତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ।
- ନାମକରଣର ସାର୍ଥକତା ।
- ସଂଳାପଗୁଡ଼ିକରେ ବ୍ୟବହୃତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟ ଭିତ୍ତିକ ଭିନ୍ନତାର ଧାରଣା ।
- ଏକାଙ୍କିକାର ରଚନାତ୍ମକ ସ୍ୱରୂପ କିପରି ।

୧୬.୩ ମୂଳପାଠ

ନବଘନ ବାବୁଙ୍କ ଡ୍ରଇଂ ରୁମ୍ । ନବଘନ ବାବୁ ଜଣେ ପଦସ୍ଥ ବିକ୍ରୀକର ବିଭାଗର ଅଫିସର ହେଲେ ବି ଟିକିଏ ସାଧା ସିଧା ଲୋକ । Sophistication ପାଇଁ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ – ଯେତେଟା ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ହେମାଙ୍ଗିନୀର ଅଛି । ହେମାଙ୍ଗିନୀ ବଡ଼ ଘରର ଝିଅ ଏବଂ ନବଘନ ବାବୁଙ୍କୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ଅପମାନିତ କରନ୍ତି ।

ଆଜି ତାଙ୍କର କଲେଜ ପଢୁଆ ଝିଅ ବେବୀର ଜନ୍ମଦିନ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଏକ ବ୍ୟୟସାପେକ୍ଷ Partyର ଆୟୋଜନ କରିଛନ୍ତି । ନବଘନ ବାବୁ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବହିତ ନୁହଁନ୍ତି । ଲୋକେ ଆସିବେ – ଏଣୁ

ସକାଳୁ ତାଙ୍କର ଡ୍ରଇଂ ରୁମ୍ ସଜେଇବା କାମ ଚାଲିଛି । ଚାକରାଣୀ ଜେମାକୁ ପ୍ରତି ଦୁଇମିନିଟ୍‌ରେ ଥରେ ଲେଖା ଡକରା ପଡୁଛି ।

ହେମାଙ୍ଗିନୀ : ଜେମା ... (ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି, କାରଣ ଖୁବ୍ ବଡ଼ ପାଟି କରିବା ଅଭଦ୍ରତା) ଜେମା ...... !! (ଅଗତ୍ୟା ବଡ଼ ପାଟିରେ) ଏ. ୟୁ ହେଲ୍ !!

ଜେମା : (ଚା' କପ୍ ଓ ପ୍ଲେଟ୍ ନେଇ ଆସିଛି)

ହେମ : ଅଭଦ୍ର ! Hopeless !

ଜେମା : ମା' ? ମତେ ଡାକୁଥିଲେ ?

ହେମ : କେତେ ବର୍ଷ ଏ ଘରେ ରହିଲେ etiquette ଶିଖିବୁ ?

ଜେମା : କ'ଣ ହେଲାକି ମା' ?

ହେମ : (କପ୍ ପ୍ଲେଟ୍ ନେଇ) ଏଗୁଡ଼ା କ'ଣ ?
(ବିରକ୍ତ, ହୋଇ) ନାଃ ... ଏଗୁଡ଼ା ଆଉ ମଣିଷ ହେବେନି ... ।

ଜେମା : ବାବୁଙ୍କୁ ତ ଏଇଥିରେ ଦେଲି ।

ହେମ : ବାବୁ ? ବାବୁ ତମର ଏକ ନମ୍ବର ଚୁଡ଼ା !

ଜେମା : ହେଲା ଏବେ ବାବୁ ଅଣ୍ଡା ବିସ୍କୁଟ୍ ଭଲ ପାଆନ୍ତିନି । ତାଙ୍କର ସେଗୁଡ଼ା ଖାଇଲେ ପେଟ ଖରାପ ହୁଏ । ସେଇଥିପାଇଁ ଚୁଡ଼ା ଖାଆନ୍ତି । ତା' ବୋଲି ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏମିତି 'ଚୁଡ଼ା' ବୋଲି କ'ଣ ଡାକୁଚ ଯେ ?

ହେମ : ଓଃ ! ମତେ advice ଦେବାକୁ ଆସିଗଲେ ଶାଶୁ ଠାକୁରାଣୀ । ଭାଗ୍ ଏଇଠୁ । ଯା – Tea-setରେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଦୁଧ, ଚିନି, ଚା' ଆଣି ଡାଇନିଂ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ରଖିବୁ । ଏଇଠି ଡ୍ରଇଂ ରୁମରେ ତ କପ୍ ପ୍ଲେଟ୍ ନେଇ ଚା' ପିଆହବ ଯେ Tea-setଟା ଆସିଛି କାହିଁକି ? ଛ'ଶହ ଟଙ୍କାର ସେ ଡାଇନିଂ ଟେବୁଲ୍‌ଟା କିଣା ହେଲା କ'ଣ ପୂଜା ହବା ପାଇଁ ?

ଜେମା : ଭୁଲ୍ ହେଇଗଲା ମା' !

ହେମ : ଏ ଭୁଲ ଯେମିତି ଆଉ ଥରେ ନ ହୁଏ ।

ଜେମା : ହଉ ମା' । ସେମିତି କରିବି । ବାବୁଙ୍କୁ ଖାଇବା ଟେବୁଲ୍ ଉପରକୁ ଡାକିଦେବି ?

ହେମ : ବାବୁ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ?

ଜେମା : ବାବୁ ଏଇକ୍ଷଣି ଉଠିଲେ । (ଯାଉଥିଲା)

ହେମ : ଶୁଣ । ଗାଲିଚାଟା ଆଣି ଏଇଠି ପକାଇବୁ । ସୋଫାଗୁଡ଼ାକ ପୋଛିବୁ । ଫୁଲଦାନୀରେ ଫୁଲ... ଆଉ ଡାଇନିଂ ରୁମ ଫ୍ଲୋରଟାକୁ ଓଦା କନାରେ ପୋଛି ସଫା କରିବାକୁ ହବ । ଆଜି ବେବୀର ଜନ୍ମଦିନ । ବହୁତ ଲୋକ ଆସିବେ ।

ଜେମା : ସମସ୍ତେ ଏଇଠି ଖିଆ ପିଆ କରିବେ ?

ହେମ : ନାଇଁ, ଏଇଠି କାହିଁକି ଖିଆପିଆ କରିବେ ? ତମ ମୁଖଚନ୍ଦ୍ରମା ଦେଖି ବାହାରୁ ବାହାରୁ ଚାଲିଯିବେ ! ହୁଃ ! ! ବେବି ଉଠିଲାଣି ?

ଜେମା : ଦେଇ କ'ଣ ଏତିକି ବେଳୁ କେବେ ଉଠନ୍ତି ? ସାଢ଼େ ଆଠଟା ନ ବାଜିଲେ ...

ହେମ : ହଉ ଯା' । ସବୁ ବାସନ, କପ୍ ପ୍ଲେଟ୍ ଆସବାବପତ୍ର ଯେମିତି ଚକ୍ ଚକ୍ କରୁଥିବ । ସେଗୁଡ଼ାକୁ Sterilse କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଜେମା : ହଉ ମା' ।

ହେମ : ମା'ନୁହେ, ମାଡ଼ାମ୍ । ଆଜି ଦିନଟା ପାଇଁ ଅନ୍ତତଃ ମୁଁ ଡାକିଲେ, ତତେ ମାଡ଼ାମ୍ ବୋଲି କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଜେମା : କ'ଣ କହିଲ ମା...ମାଡ଼ମ୍' ? (ହସି ହସି) ମା'ଙ୍କର ଯେଉଁ କଥା ।

ହେମା : Shut up, ବେହିଆଙ୍କ ପରି ହସୁଚି ।

ଜେମା : (ଚୁପ୍ ହେଇଗଲା) ଭୁଲ୍ ହେଇଗଲା ମା' ।

ହେମ : ପୁଣି ମା' କହିଲୁ ? ଘୋଷ୍ : ମା - ଡ଼ା - ମ ମନେ ରହିଲା ?
ମା-ଡ଼ା -ମ୍ ...

ଜେମା : ମା - ଡ଼ା - ମ୍ ! ! (ଘୋଷି ଘୋଷି ପୁଣି ହସି ପକେଇଲା ଓ ଚାଲିଗଲା)

ହେମ : (ନିଜେ ଡ୍ରଇଂ ରୁମ୍ ସଜାଉ ସଜାଉ) ଏମିତି ଗୁଡ଼ାଏ ଗାଉଁଲି ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ଗୋଟାଏ ପାଟି ଡାକିବା ଯେ କି ମୁସ୍କିଲ୍ ! ! ଇସ୍, ଏ ରେଡ଼ିଓଟା ଉପରେ କେତେ ଧୂଳି ଛି । ବାନ୍ତି ମଡ଼େଇଲାଣି ମତେ (ଡାକିଲେ) ଜେମା... ଜେମା ! !

ଜେମା : (ପ୍ରବେଶ କରି) ମା' ... ! ! (ହସିଦେଇ) ଭୁଲ୍ ହେଇଗଲା ମା' ... ମାଡ଼ାମ୍ ...

ହେମ : ଦେଖିଲୁ, ଏ ରେଡ଼ିଓ ଉପରେ କେତେ ଧୂଳି ଲାଗିଛି । ଓଜନ କଲେ ଅଢ଼େଇ କିଲୋ ହେବ ।

ଜେମା : ଝାଡ଼ି ଦେବି ତ ?

ହେମ : ଆଉ କେତେବେଳେ ? ଏଇକ୍ଷଣି ତ ସମସ୍ତେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଯିବେ ।

ଜେମା : କ'ଣ ଏଇ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ? ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପରା ଜନ୍ମଦିନ ହବ ।

ହେମ : କିଏ ନ ଆସିଲେ ତ ନେଲି ଆସି ପହଞ୍ଚିବ ... ନେଲି ଅପା ...
(ଗାଡ଼ି ହର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭିଲା ବାହାରେ)
ଦେଖିଲୁ ନେଲିର ଗାଡ଼ି ?

ଜେମା : (ଦେଖି) ନାଇଁ ! ! ଆଉ ଗୋଟାଏ କିଏ (ପୁଣି ଚାହିଁ) ନାଇଁ ଲୋ ମା', ଆମ ଘରକୁ ନୁହେଁ ... ପଡ଼ିଶା ଘରକୁ କିଏ ଆସିଚି ...

ହେମ : ଦାସ ବାବୁଙ୍କ ଘରକୁ ? ଆଚ୍ଛା, ଆଜିକାଲି ଦାସ ବାବୁଙ୍କ ଦାଣ୍ଡରେ କାର ଲାଗିଲାଣି ଯା' ହଉ ... (ବ୍ୟଙ୍ଗ କରି) ଡ୍ରାଇଭର ଆସିଲାଣି ?

ଜେମା : ନାଇଁ ମା' ! (ହସିଦେଇ) ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା ମାଡ଼ାମ୍ ...

ହେମ : ଡ୍ରାଇଭର ଆସିଲେ କହିବୁ ତା'ର ପ୍ରଥମ କାମ ହେଲା ଗାଡ଼ିଟାକୁ ଚକ୍ ଚକ୍ କରି ପାଣିରେ ଧୋଇବା ମନେ...ରହିଲା ? ହଁ ଶୁଣ୍ ଡ୍ରାଇଭର୍ ଆସିଲେ କହିବୁ ଗାଡ଼ିନେଇ ବ୍ୟାକେରୀରୁ କେକ୍‌ଟା ନେଇ ଆସିବ । ଦିନ ଦଶଟା ସୁଦ୍ଧା ଡେଲିଭରି ଦେବା କଥା । ମନେ ରହିବ ତ ?

ଜେମା : ଡ୍ରାଇଭର ଆସିଲେ ମୁଁ ତାକୁ ତମ ପାଖକୁ ପଠେଇ ଦେବିନି ।

ହେମ : ମୋ' ପାଖକୁ ପଠେଇ ଦେଲେ କ'ଣ ହବ ? ମୋର କ'ଣ ମନେ ରହିବ ? ଭୀଷଣ engagement ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ ହେଇ ଗଲାଣି ... ପ୍ରଥମେ ଏ ରେଡ଼ିଓ ଉପରୁ ଧୂଳିଗୁଡ଼ାକ ସଫା କଲୁ ।

ଜେମା : ଝାଡୁଟା ନେଇ ଆସୁଚି ।

ହେମା : ଏଁ ! ଝାଡୁଟା ନେଇ ଆସିବୁ ? କ'ଣ ଏ ରେଡ଼ିଓଫୁଲଦାନୀ ଉପରେ ଝାଡୁ ମାରିବୁ ? ସେଇ ବଗ ପକ୍ଷୀ ପରରେ ତିଆରି ନୂଆ ଝାଡୁଟା ଆସିଥିଲା, ସେଇଟା ନେଇ ଆଣ । କିଏ ଦେଖିଲେ କ'ଣ କହିବ ? Hopeless ! ! (ଜେମା ଯାଉଥିଲା, ପଛରୁ ଡାକି)

ଶୁଣ ଡ୍ରାଇଭର ଆସିଲେ କହିବୁ ଶହେ ବୋତଲ କୋକାକୋଲା ଆଉ ଦଶଟା ବିଅର ନେଇ ଆସିବ ଗାଡ଼ି ନେଇ ।

ଜେମା : ମୋ' ପାଟିରେ ସେଗୁଡ଼ାକ କ'ଣ ପଶିବ ମା' ? ଏଃ ପୁଣି ଭୁଲ୍ ହେଇଗଲା... 'ମାଡ଼ାମ' ଡ୍ରାଇଭର ଆସିଲେ ତମେ କହିବ ! ! (ଚାଲିଗଲା)

ହେମ : ସବୁ ତ ମୁଁ କରିବି । କିନ୍ତୁ ଏତେ କଥା ଜଣେ ଲୋକ କରିବା ଯେ କି ମୁସ୍କିଲ୍ ବ୍ୟାପାର ... ଯାହା ଜଣାଗଲାଣି, ମତେ କାମଗୁଡ଼ାକର ତାଲିକା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । (ଡାଏରୀ ଓ Ball pen ଆଣି ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଯା' ଭିତରେ ନବଘନ ବାବୁ ପଶି ଆସିଲେ । ପରିଧେୟ ଖଣ୍ଡେ ଲୁଙ୍ଗି ଆଉ ତା' ଉପରେ ଖଣ୍ଡେ ପଞ୍ଜାବୀ । ଗୋଟାଏ ହାତରେ ଖବର କାଗଜ ଓ ଆର ହାତରେ ନାଲିଆ ଗାମୁଛା ଖଣ୍ଡେ ।)

ନବଘନ : ସକାଳୁ ସକାଳୁ କ'ଣ ଭାରି ତାଲିକା ଚାଲିଛି !

ହେମ : (ଚଷମା ଟେକି ମିନିଟିଏ ଖଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମେ ଚାହିଁଲେ ଓ ରାଗିଲେ) ଇଏ କ'ଣ ?

ନବଘନ : କ'ଣ ?

ହେମ : ଇଏ କି ବେଶ ? ଧୋତି ଖଣ୍ଡେ ଲୁଙ୍ଗି କରି ପିନ୍ଧା ହୋଇଚି... ହାତରେ ଖଣ୍ଡେ ନାଲି ଗାମୁଛା ! ! ଛି-ଛି-ଛି... ଯେତେ ସବୁ ନାଷ୍ଟି habits ...

ନବଘନ : କ'ଣ ହେଲା ଯେ ?

ହେମ : Wardrobeରେ ନୂଆ night dressଟା ମୁଁ ଆଉ କାହା ପାଇଁ ରଖିଥିଲି ? ପୂଜାହବ ବୋଲି ?

ନବଘନ : ଓ ! Wardrobeରେ ଥିଲା ମୁଁ ବୋଧହୁଏ ଦେଖିପାରି ନଥିବି ।

ହେମ : କାଇଁକି ଦେଖିବ ? ଏମିତି ଗୁଡ଼ାଏ ମଫସଲି ଡ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଧି ମୋର ଇଜ୍ଜତ ସାରିବ ... ତୁମକୁ ଅନେକ ଥର କହିଲିଣି Finance depttର ତମେ ଜଣେ senior officer... ତମର ଗୋଟାଏ status maintain କରିବା ଉଚିତ ।

ନବଘନ : ତମେ ତ ଜାଣ, ଚଷମାଟା ନ ପିନ୍ଧିଲେ ମୋର ଦେଖିବା ଟିକିଏ – ମାନେ ବଦଳିଯାଏ –

ହେମ : କୋଉ ଦୁନିଆରେ ତମେ ରହୁଚ, ତମେ ନିଜେ ଜାଣି ପାରୁନା – ହୁଁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ବାବୁ ଖଣ୍ଡେ ନାଲିଆ ଗାମୁଛା ଧରି ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଡ୍ରଇଂ ରୁମ୍‌ଟାକୁ କ'ଣ ଗାଁ ପୋଖରୀ ତୁଠ କରି ପାଇଲ ?

ନବଘନ : ଓଃ ! ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଏମିତି ପାଟିତୁଣ୍ଡ କରନି କହୁଚି ।

ହେମ : ଆଜି ବେବୀର ଜନ୍ମଦିନ । ସହରର ସବୁ Officerଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପଠେଇ ଦେଇଚି । ସେମାନେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ଆମ ବାବୁ କ'ଣ ନା...ଖଣ୍ଡେ ନାଲି ଗାମୁଛା ଧରି ଗୁଡ଼ାଖୁ ଘଷୁଥିବେ । Good habits! ମୋର ଆଉ Prestige ରହିବଟି ?

ନବଘନ : ଓଃ ! ତମ Prestige ପାଇଁ ମୁଁ କ'ଣ କମ୍ ଦୁଃଖିତ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ? କିନ୍ତୁ କ'ଣ କରିବି କହିଲ ? ମୋର ଦୋଷ କିଛି ନାହିଁ । ଏ ଧୋତିଟା ଭାରି ବଦମାସ ! ମତେ ସକାଳୁ ଦେଖିଲା ମାତ୍ରେ ଅଣ୍ଟାରେ ଗୁଡ଼େଇ ହେଇଯିବ କହୁଚି ।

ହେମ : ଛେନାଟା କହୁଚି ।

ନବଘନ : କ'ଣ ଆଉ କହୁଚ ଯେ ? ଯାଇ ପୁଣି ସେଇ night dressରୁ ଗୋଟାଏ ମଡ଼େଲ ହେଇ ଆସିବି ତ ? ହେଲା ।

ହେମ : ଭାରି କଷ୍ଟ ନୁହେଁ ?

ନବଘନ : କଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଆଉ କ'ଣ ? ସକାଳୁ ତମ ଘରକୁ କିଏ ଏମିତି ଚାଲି ଆସୁଚି ଯେ ଡ୍ରେସିଂ – ପେଣ୍ଟିଂ ହେଇ ବସିବି ? ଅଣ୍ଟାରେ ଲୁଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡେ ଗୁଡ଼େଇ ଦେଲେ କାମ ଶେଷ, Comfortable । ଆଉ ଏଇଥିରୁ ଗୁଡ଼ାଏ ଗଳେଇ ହୁଅ ... (ମୁଣ୍ଡଟା କୁଣ୍ଡାଇ) କମ୍ ବାଳ ଥିଲା ଭଲ ଥିଲା – ଏଇଥିରୁ ଗୁଡ଼ାଏ ଲମ୍ବା ବାଳ ରଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟକରି (ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡେଇଲେ) ଉକୁଣି ହେଇଗଲେଣି –

ହେମ : Lice-soap !! use lice soap ! daily shampoo କଲେ ଏଇ ଛୋଟ trouble ଆଉ ଆସିବନି । ହଜାର ଥର କହିଲିଣି ଟିକିଏ sophisticated ହୁଅ – societyରେ ଆମର ଗୋଟାଏ status ଅଛି !!

ନବଘନ : ଏଇକ୍ଷଣି ଆଉ ଏ ବୁଢ଼ା ବୟସରେ style କଲେ ହଉଚି ଆଉ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ? ତମ ଭଳିଆ ପିଲାଦିନରୁ ସେ ସବୁ ଶିଖିଥିଲେ କେଜାଣି କ'ଣ ଟିକିଏ ହୁଅନ୍ତା ହେଲେ –

ହେମ : ସଫା Turkish ତଉଲିଆ ଥାଉ ଥାଉ ଏଇଥିରୁ ଗୋଟେ ନାଲି ଗାମୁଛାରେ ମୁହଁ ପୋଛିବା କ'ଣ ଦରକାର ଯେ ? – ଇସ୍ – ସେଇଟା ପୁଣି କି nasty... କାହାର ସେଇଟା ... (ପ୍ରାୟ ଉଠିବା ଜାଗାରୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା ଭଳି) Good Heavens! ସେଇଟା ପରା ଜେମାର ! ସେଥିରେ ସେ ବାସନ ପୋଛେ !

ନବଘନ : ହଉ, କ'ଣ ହେଇଗଲା ? ଜେମା କ'ଣ ମଣିଷ ନୁହେଁ ?

ହେମ : ନାଃ ! ତମେ ଆଉ ମଣିଷ ହବନି । ସରକାର କେମିତି ଯେ ତମକୁ Class One Officer କଲା – !! Strange !!

ନବଘନ : କ'ଣ ଆଉ କରିବା କହିଲ – ସରକାରଙ୍କର ଭୁଲ ହେଇଯାଇଚି ।

ହେମ : (ହଠାତ୍ ଆବିଷ୍କାର କଲେ) shave ହେଲଣି ?

ନବଘନ : କାଲି ପରା ଦାଢ଼ି କାଟିଥିଲି ...

ହେମ : କାଲି ଖାଇଥିଲ ବୋଲି ଆଜି ଖାଇବନି !

ନବଘନ : ଦେଖ ହେମାଙ୍ଗିନୀ, ଏଇ ଯେଉଁ ଟାଣୁଆ ଶୀତଟା ହଠାତ୍ ପଡ଼ିଯାଇଛି ସେଥିରେ daily ମୁହଁ ଉପରେ razor ଚଳେଇବାଟା ଗୋଟାଏ ଶାସ୍ତି ।

ହେମ : ଅଦ୍ଭୁତ ଲୋକ !

ନବଘନ : ଗାଲଗୁଡ଼ାକ ଫାଟି ରକ୍ତ ବାହାରିବ ।

ହେମ : ତମେ ଗୋଟାଏ 1944- model ford ଗାଡ଼ି; ବୁଝିଲ ? ତମ ଲାଗି ମୋର Prestige ଚାଲିଯିବ ।

(ଜେମା ପ୍ରବେଶ କରିଛି)

ହେମା : ବାବୁ ! ଚାଲନ୍ତୁ ଖାଇବା ଟେବୁଲ୍ ଉପରକୁ । ଚା' ରଖିଦେଲିଣି ।

ନବଘନ : କାଇଁକି ? ଚା ଟିକିଏ ପିଇବା ପାଇଁ dining table ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ'ଗଲେ କ'ଣ ଚଳନ୍ତା ନାଇଁ ?

ଜେମା : ମା' ପରା କହିଛନ୍ତି ସେଇଠି ବସି ଆଜି ଚା' ପିଆ ହବ । ଆଜି ଅନେକ ଲୋକ ଏଇଠିକି ଆସିବେ ନୁହେଁ ମା' ? (ଜିଭ କାମୁଡ଼ି) ଭୁଲ ହେଇଗଲା ମାଡ଼ାମ୍ ।

ନବଘନ : 'ମାଡ଼ାମ୍' ? ବାଃ ! ଆଜି ମତେ ଲାଗୁଚି ମୁଁ ରାତି ପାହିଲା ବେଳକୁ ଯେମିତି ହଠାତ୍ ମାନେ ହଠାତ୍ ମୋର ଗୋଟାଏ ରୂପାନ୍ତର ହେଇଯାଇଛି । ଏ କଳା ଚମଡ଼ାଟା ଶେତା ପଡ଼ିଯାଇଛି, ବାଳଗୁଡ଼ାକ ହଳଦିଆ-ଆଉ ମୁଁ ? ଗୋଟାଏ ଆମେରିକାନ୍ !! (ହସିଲେ) ବୁଝିଲୁ ଜେମା ...

ହେମ : ଜେମା, ତୁ ଯା'– (ଚାଲିଗଲା ପରେ) ଚାକର ଚାକରାଣୀଙ୍କ ଆଗରେ ଏମିତି ସୁଆଙ୍ଗ ନ କଲେ ଚଳନ୍ତାନି !

ନବଘନ : ଆହା, ସେମାନେ ତ ପୁଣି ମଣିଷ –

ହେମ : ତମେ କିନ୍ତୁ ଗୋଟାଏ ford ଗାଡ଼ି – ତା' ପୁଣି 1944 - model !!

ନବଘନ : ଆହା; ତମେ ଏଇନା ଇଚ୍ଛା କଲେ ନିଜେ ଗୋଟାଏ Leyland truck ହେଇଯାଅ; ମୋର କିଛି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ !

ହେମ : ଅଭଦ୍ର ! Rusticଙ୍କ ଭଳି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନି । ସିଧା Dress ବଦଳେଇ Dining table ପାଖକୁ ଆସ ।

ନବଘନ : ଦେଖ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ! ତମର ରୂପ, ଗୁଣ, ନାକ, ଆଖି, ଓଠ ସବୁ ମୋର ପସନ୍ଦ ହଉଚି... କିନ୍ତୁ ଏଇ ଯୋଉ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ତମତମ ହେଇ ରାଗୁଚ ... ସେଇଟା ଖରାପ ଲାଗୁଚି ।

ହେମ : ମୁଁ ବୋଲି ରାଗୁଚି । ମିସେସ୍ ମହାନ୍ତି କିମ୍ବା ମିସେସ୍ ପରିଜା ହେଇଥିଲେ ଏମିତି ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା husband ମାନଙ୍କୁ ୨୦ ଥର ବସ୍‌ଉଠ୍ କରେଇ ଦିଅନ୍ତେ !!

ନବଘନ : ତମର ବାଳିକା ଉନ୍ନୟନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏଇ ଡେସିସନ୍ ସବୁ ନିଆ ହେଇଚି ତା' ହେଲେ ?

ହେମ : ହଁ, ନ ହେଲେ ତମଭଳିଆ ମଫସଲି ସବୁ ମଣିଷ ହେବେ କିମିତି ?

ନବଘନ : ଆଚ୍ଛା, ଆଚ୍ଛା, ଏମିତି କଥା । Babyର Birthday ପାଇଁ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଆୟୋଜନ କରିଚ ?

ହେମ : ତମ ମୁଣ୍ଡରେ ସେସବୁ ପଶିବନି ।

ନବଘନ : ତଥାପି... ?

ହେମା : ଡ୍ରାଇଭର ଆସିଲେ କହିବ Pravat Bakeryରୁ କେକ୍‌ଟା ନେଇ ଆସିବ । ମିସେସ୍ ସିହ୍ନା ତାଙ୍କ ପୁଅର Birthdayରେ ଗୋଟାଏ କେକ୍ ତିଆରି କରିଥିଲେ ଠିକ୍ Lingaraj Temple ମଡ଼େଲରେ ।

ନବଘନ : ତମେ କୋଣାର୍କ temple ମଡ଼େଲ୍ ପାଇଁ order କରିଚ ?

ହେମ : ନା, ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ସାଇଜି ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ଫୁଲ ଭଳି ।

ନବଘନ : ଖୁବ୍ ଭଲ କଥା କହିଲ । କେତେ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲା ?

ହେମ : ମୋଟେ ଅଢ଼େଇ ଶହ...Pravat Bakery Brilliant କାମ କରେ ।

ନବଘନ : ଅଢ଼େଇ ଶହ ? What do you mean ହେମାଙ୍ଗିନୀ ! ତମେ ମତେ ଦେବାଳିଆ କରି ଛାଡ଼ିବ ନା କ'ଣ ?

ହେମା : ତିନି ଫୁଟ ଉଚ୍ଚା ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ଫୁଲ designର cake ପାଇଁ ଅଢ଼େଇ ଶହ ଟଙ୍କା କ'ଣ ବେଶି ହୋଇଗଲା ।

ନବଘନ : ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ଫୁଲର ଦାମ ଅଢ଼େଇ ଶହ ହଉ କି କୋଣାର୍କ ଦେଉଳର ଦାମ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ହଉ, ମୋର ସେଥିରେ କିଛି କହିବାର ନାହିଁ । ତେବେ ଏ ଯୋଉ ଅଢ଼େଇ ଶହ ଟଙ୍କାଟା...

ହେମ : ପାଟି କରନି, ଲୋକେ ହସିବେ । Baby ମୋର Senior Commercial Tax Officerଙ୍କ ଝିଅ... କିରାଣୀର କି ଲେକ୍‌ଚରର୍ ନୁହେଁ ।

ନବଘନ : ମୋ' ପାଖରେ ପଇସା ନାହିଁ ।

ହେମ : Pravat Bakery ମୋ'ଠୁ ପଇସା ନବ ନାହିଁ ।

ନବଘନ : ହେମ ! ଦିନକୁ ଦିନ ମୁଁ ଭୟଙ୍କର corruption ଭିତରେ ଲିପ୍ତ ହେଇ ପଡୁଚି ।

ହେମ : ମୋଟେ ନୁହଁ, ସେମାନେ ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କାର ବିକ୍ରୀକର ଠକୁଛନ୍ତି । C.T.O.ଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟାଏ ମାଗଣା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ନବଘନ : ହଉ, ଆଉ କ'ଣ କ'ଣ ଦରକାର ?

ହେମ : ତମର ସେଥିରେ ମୁଣ୍ଡ ଖଟେଇବା ଦରକାର ନାହିଁ, ମିସେସ୍ ମେହେତା ଓ ମିସେସ୍ ଶର୍ମା ଆସୁଛନ୍ତି । କାଳେ ଦରକାର ହେବ ବୋଲି ମୁଁ ଦଶଟା ବିଅର୍ ମଗେଇ ଦେଇଛି ।

ନବଘନ : ଇସ୍, ମୋ' ଘରଟାକୁ ତମେ ଗୋଟାଏ Clubରେ ପରିଣତି କରି ଦେବନା କ'ଣ ? ବଡ଼ ଭାଇ ଗାଁରୁ ଆସିବେ..... ଏଗୁଡ଼ାକ ଦେଖି କ'ଣ କହିବେ କହିଲ ?

ହେମ : ବଡ଼ଭାଇଙ୍କୁ କହିବ ଆସିଲେ ସିଏ ଧୋତି ପିନ୍ଧି ବେଶୀ ଯିବା ଆସିବା କରିବେନି । ତାଙ୍କୁ ବରଂ ରୋଷେଇ ଘରେ Supervise କରିବା ପାଇଁ କହିଦେବ ।

ନବଘନ : ହେମ, ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ ମୁଁ ତମର ଏଇ aristocracyକୁ ଘୃଣା କରେ । ଆମ ଘରେ ଆମେ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟା ଗାମୁଛାରେ ଛ'ଛ ଭାଇ ଚଳିଯାଉ । ହାତ ପୋଛିବା ପାଇଁ, ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ, ନାକ ପୋଛିବା ପାଇଁ ଆଉ ମୁହଁ ପୋଛିବା ପାଇଁ ଦଶଟା ତଉଲିଆ ତମ ଘରେ ଥିବ । ଆମର ଜନ୍ମ ଦିନରେ ଖିରି, ଚକୁଳି ତିଆରି ହୋଇ କାମ ଚଳୁଥିଲା । ଏମିତି ମହମବତୀ ଆଉ କେକ୍‌ର ଦରକାର ପଡୁନଥିଲା । ତମର ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ତମେ ଏ ଘରର ବୋହୂ ... କେକ୍ ଆଉ ତଉଲିଆ ଘରର ଝିଅ ନୁହଁ ।

ହେମ : ମୁଁ କ'ଣ ସେଇ କଥା କହିଲି ? ଆମ ଘରେ କ'ଣ ଦଶ ଦଶଟା ତଉଲିଆ ଅଛି ବୋଲି ମୁଁ କହିଲି ? ଆଚ୍ଛା, ମୁଁ ପଚାରୁଚି ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ କ'ଣ ରହିଲା ? ଆମେ ଯଦି କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ତା'ହେଲେ ବ୍ୟବହାର କଲେ କ୍ଷତି କ'ଣ ?

ନବଘନ : କାଲି ଯଦି ମୋ ଚାକିରିଟା ଚାଲିଯାଏ ? କାଲି ଯଦି ଆମେ ହଠାତ୍ ଗରିବ ହୋଇଯିବା ?

ହେମ : ଦେଖିବ ଗାମୁଛାରେ ମୁଁ ବି କାମ ଚଳେଇ ନେଇପାରିବି । ଗାମୁଛା କ'ଣ-ଚିରାଶାଢ଼ୀ ନହେଲେ ଧୋତି ଖଣ୍ଡେ ବି ହେଲେ ଚଳିବ ।

ନବଘନ : ଛାଡ଼ ! ସେଇଥିରୁ କ'ଣ ମିଳିବ ? କାହାକୁ କାହାକୁ ଡାକୁଛ ଆଜି ?

ଟିପ୍ପଣୀ

ହେମ : (ଡାଏରୀ ଦେଖି) ବେବୀର ପରିଚୟ ଲୋକ ଭିତରୁ ଆକାଶବାଣୀ staff ଆଉ ତା'ର English honours ପିଲାଏ ଆସିବେ । Boy friends ଭିତରୁ ସୁରଜିତ୍, ଅମର, ବିଜୟାନନ୍ଦ ଏବଂ ଅମିତ୍ ... ତା'ଛଡ଼ା ତମ ଅଫିସ staff, Finance Secretary, Deputy Secretary Supplyର under secretary ତାଙ୍କ family, O.M.P. 2nd battalion Commander ମି. ସାହୁ, sub treasury officer family ଏବଂ ମୋର ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଭିତରୁ...

ନବଘନ : ଥାଉ, ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଚି । ତମ ତାଲିକାର ଦୈର୍ଘ୍ୟରୁ ଜଣାପଡୁଚି ଅନ୍ୟୂନ ତିନିଶହରୁ କମ୍ ହେବେନି । ତା'ମାନେ ସମୁଦାୟ ହଜାର ଟଙ୍କାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ।

ହେମ : ତମର ଏଇ ଯେଉଁ ହିସାବୀ ବୁଦ୍ଧି ନା ମତେ ଚିଡ଼ି ମାଡ଼େ ... ମୁଁ ଯାହା କରୁଛି ତମ status ପାଇଁ ତ ! ମିସେସ୍ ସିହ୍ନା ତାଙ୍କ ପୁଅର Birthdayରେ ଅଢ଼େଇ ହଜାର ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ ।

ନବଘନ : କ'ଣ ଲାଭ ?

ହେମ : ଲାଭ ? ଆକାଶବାଣୀ ବାଲା ଆସୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଜି ସଂଧ୍ୟାରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ସମ୍ବାଦରେ ବେବୀର Birthday ସମ୍ପର୍କରେ ଦୁଇ ଲାଇନ୍ କୁହାହବ । (ଖୁବ୍ ଖୁସି ହୋଇ) ଆଉ ଗୋଟିଏ ବି ପ୍ଲାନ୍ ଅଛି । ସଂଧ୍ୟାର ଭୋଜି ଆସର ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟାଏ କବିତା ପାଠୋତ୍ସବର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଛି । ଅଧ୍ୟାପକ ମନ୍ଦରଧର ମହାପାତ୍ର ସମୀକ୍ଷା କରିବେ ଓ ପୋଲିସ ଡ଼ି.ଏସ୍.ପି. ଗୋବିନ୍ଦ ମହାସୁଆର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ ଉତ୍ସବର ଉପକାରିତା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଠ କରିବେ । ତମେ ଯଦି ଅନୁରୋଧ କରିବ ଛାୟା ଅପା ଏଇ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ Radio news reel ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରନ୍ତି ।

ନବଘନ: ତମ ଛାୟା ଅପା କିଏ ମୁଁ ଜାଣେନି । ଜାଣିଥିଲେ ବି ଏତେ ସବୁ ଅନୁରୋଧ କରି ନଥା'ନ୍ତି । ଏ ସବୁ ଫମ୍ପା ଫୁଟାଣିରେ ମୋର ଘୃଣା ।

ହେମ : ସେଇଥିପାଇଁ ତ କୁହାଗଲା ତମେ 1944-Modelର ଏକ ପୁରୁଣା ଫୋର୍ଡ଼ ଗାଡ଼ି । ଆଜିକାଲିର ବଜାରରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଚଳ ।

ନବଘନ : ତମ ଘରୁ କିଏ କିଏ ଆସିବେ ? Daddyତ ନିଶ୍ଚୟ ।

ହେମ : ମାମୀ ଯଦି ଭାଇଙ୍କ ପାଖକୁ ବାଙ୍ଗାଲୋର୍ ଯାଇ ନଥାନ୍ତେ ସିଏ ବି ଆସିଥାନ୍ତେ । ତେବେ ଅଙ୍କଲ୍ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବେ ।

ନବଘନ : ବିପଦର ଆଶଙ୍କା ବେଶୀ ।

ହେମ : ତମେ ଯୋଉ ନୂଆ ସୁଟ୍‌ଟା ତିଆରି କରିଚ ସେଇଟାକୁ ପିନ୍ଧିବ । ଚୁରଟ୍ ଟାଣିବ । ଟିକିଏ ସ୍ମାର୍ଟ ହବ, ଏୟା ତ ।

ନବଘନ : ତୁମ ଅଙ୍କଲ୍ ଆମେରିକାରୁ ଫେରିଛନ୍ତି ବୋଲି ସିଏ ଯାହା କହିବେ କ'ଣ ବେଦବାକ୍ୟ ବୋଲି ଆମେ ଧରିନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ?

ହେମ : ତମେ ଅଙ୍କଲଙ୍କ ଉପରେ କାହିଁକି ରାଗୁଚ ଯେ ? ସେଦିନ ତମେ ତିନି ଦିନର ମଇଳା ଗଞ୍ଜିଟାଏ ପିନ୍ଧିଥିଲ । ବଦଳାଇବାକୁ କହିଲେ ...

ନବଘନ : ତିନିଦିନ କ'ଣ... ଜୀବନରେ ଏମିତି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟାଏ ଗଞ୍ଜିରେ ଦଶ ବାର ଦିନ କଟାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତମେ କହିବା ଦିନଠୁ ଦିନରେ ଦି' ଥର ବଦଳେଇ ଦଉଚି ।

(ଜେମା ପୁଣି ଆସି କହିଚି)

ଜେମା : ମା' ... (ଜିଭ କାମୁଡ଼ି) ମ୍ୟାଡ଼ମ୍ -ଚା' ଥଣ୍ଡା ହେଇଗଲା ।

ନବଘନ : ଏଇଠିକି ନେଇ ଆ'

ହେମ : Hopeless ! ! ତମେ ଶୀଘ୍ର ଗଲ ଦାଢ଼ିଟା କାଟି ପକେଇଲ ପ୍ରଥମେ ।

ନବଘନ : Babyର Birthday ହେଲେ ମୋର ଏଇ punishment ଟା ଖୁବ୍ ବେଶି ବାଧୁଯାଉଚି ।

ହେମ : ଡ୍ରାଇଭର ଆସିଲାଣି ?

ଜେମା : ଦାଣ୍ଡରେ ବସିଚି । ଡାକିଦେବି ?

ହେମ : ନା, କହିଦେ' କାର୍ ନେଇ କି ଯିବି ।

(ଜେମା ଯାଇଚି)

ତମେ ଯାଅ shave ହେଇ ସୁଟ୍‌ଟା ପିନ୍ଧି ପକେଇବ ।

ସେ night gown ପିନ୍ଧା ନହେଲେ ନାହିଁ । ଏଇ କ୍ଷଣିକା ଯଦି ନେଳି ଅପା ପହଞ୍ଚି ଯିବ ନା...

ନବଘନ : ଯାଉଛି ବାବା... ତମନେଳି ଅପାକୁ ଦେଖିଲେ ମୋର heart fail କରିଯିବ ।

(ନବଘନ ଗଲାପରେ ବେବୀ ଆସିଛି । ପରିଧେୟ ବେଲ୍ ଇତ୍ୟାଦି । ଦେଖିବାକୁ ଭାରି ଉଦଣ୍ଡୀ)

ବେବୀ : ମାମୀ ! ଘରେ କ'ଣ ଆଉ କିଛି ଜଳଖିଆ ନାହିଁ ।

ହେମ : ଅଣ୍ଡା ଥିଲା, ଫଳ ଥିଲା - ଆଉ ବିସ୍କୁଟ !

ବେବୀ : ମୁଁ ସେ ଅଣ୍ଡା ଫଳ ଖାଇ ପାରିବିନି ।

ହେମ : ପୂଜାରୀ କଟ୍‌ଲେଟ୍ କରିଥିଲା ।

ବେବୀ : ଓଃ Bore ! ରୋଜ୍ ସେ ମାଛ କଟ୍‌ଲେଟ୍ କିଏ ଖାଇବ ଯେ ? ସେଗୁଡ଼ା କ'ଣ ଖାଦ୍ୟ ?

ହେମ : ଆଉ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ଯେ ?

ବେବୀ : (କାନ୍ଦିଲା ଭଳି) ନାଇଁ ଯା... ମାଡ୍ରାସୀ ହୋଟେଲ୍‌ରୁ ମୋ' ପାଇଁ ଦୋସା ମଗେଇ ଦେ' ।

ହେମ : ଡ୍ରାଇଭରକୁ କହ । (ପାଟିକରି) ଜେମା... ଜେମା...

ଜେମା : (ପ୍ରବେଶ କରି) ତମେ ଦେଇଙ୍କି ବୁଝେଇଲ । ଜଳଖିଆ ଯେମିତି ସେମିତି ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ରଖା ହେଇଚି ।

ବେବୀ : ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ା ଖାଇ ପାରିବିନି ।

ଜେମା : ମୁଁ ମରି ଯାଉଥାଏ ଲୋ' ମା' -ଡିମ୍ବ ଭଜା ପାଟିକୁ ରୁଚୁନି...

ଆ...ହା...ହା...ଚୁଃ...ଚୁଃ...ଚୁଃ... ! !

ହେମ : ତା' ପାଇଁ ଡ୍ରାଇଭରକୁ - କହ ମାଡ୍ରାସୀ ହୋଟେଲରୁ ଦୋସା ନେଇ ଆସିବ ।

ଜେମା : କ'ଣ କହିଲ ମା' ! ଏଇନା ପୁଣି ଗାଡ଼ିରେ ଗୋଟାଏ ଲୋକ ମାଡ୍ରାସୀ ହୋଟେଲ ଯିବ ? ତେଲ ଖର୍ଚ୍ଚ ହବନି ?

ହେମ : ହଉ, ତୋର କ'ଣ ଗଲା ?

ଜେମା : ସତେ ମା' .., ଭୁଲ ହେଇଗଲା ... ମାଡାମ୍ ଗାଡ଼ିରେ କେତେ ବୋତଲ କିରାସିନୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ ?

ବେବୀ : କିରାସିନୀ ? ଏଇଠୁ ମାଡ୍ରାସୀ ହୋଟେଲ ଯିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ବାଲ୍‌ଟି !

ଜେମା : ହେ ପ୍ରଭୁ, ସର୍ବମଙ୍ଗଳା - ଜଗନ୍ନାଥେ ! ଦି ବାଲ୍‌ଟି ତେଲ ପୋଡ଼ିବ ଏଇନା ?

ହେମ : ପୋଡୁ ।

ବେବୀ : ଯାକୁ ଭାରି ଚିନ୍ତା ଲାଗିଲା ।

ଜେମା : ହଁଅ...ମୋର କ'ଣ ଗଲା ? ଯେମିତି ପଇସା ସେମିତି ଖର୍ଚ୍ଚ...ଯେତେ ଗଛକୁ ତେତେ ପବନ...

ହେମ : ତୋର ସାଙ୍ଗମାନେ ସବୁ ଆସିବେଟି ?

ବେବୀ : ବୁଝିଲୁ ମାମା ! ସଞ୍ଜୟ ସାର୍‌ଟା ଭାରି ଅଭଦ୍ର । ସାଇକୋଲଜି ପ୍ରାକ୍‌ଟିକାଲ୍ ଖାତା ଦସ୍ତଖତ କରିବା ପାଇଁ ଘରକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ।

ହେମ : ଗଲୁନି ।

ବେବୀ : ମତେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବାପାଇଁ ଭଲ ଲାଗେନି ।

ହେମ : ଆଉ ପ୍ରବୀର ଘରକୁ କେମିତି ଚାଲିଯାଉ ।

ବେବୀ : ପ୍ରବୀର ଭାଇ କି ସୁନ୍ଦର ଗାଆନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ଯେବେ ସିନେମା ହଉଚି ମାମା ପ୍ରବୀର ଭାଇଙ୍କୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ book କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରବୀର ଭାଇ କହୁଥିଲେ ଏଣିକି ସିଏ ଗୋଟାଏ ଗୀତକୁ ହଜାରେ ଟଙ୍କା demand କରିବେ ।

ହେମ : ପ୍ରବୀରକୁ କହିଲୁନି, ତୋର next programme କେବେ ମିଳୁଚି Radio Stationରେ ବୁଝିଥାନ୍ତା ।

ବେବୀ : ତୁ ଆଜି ସୁବାସ ବାବୁଙ୍କୁ ଡାକିଛୁଟି ? ସେ ବିଅର୍ ପିଇବାକୁ ଭାରି ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଆମେ ଯୋଉ ସେଥର ରାଉରକେଲା ଯାଇଥିଲେ... ମନେ ପଡୁନି ମାମା ? H.S.L.ର Winter Festival- ମୁଁ ଓଡ଼ିଶୀ ନାଚୁଥାଏ । ଏ ମା' - ସେ ଯାହା ଅଭଦ୍ରଙ୍କ ଭଳି ହେଲା ନା - ଅନ୍ଧାରଟା ଭିତରେ ମତେ ଡର ମାଡ଼ିଲା, ପଚାରିବାରୁ ସମସ୍ତେ କହିଲେ ସେ ବିଅର୍ ପିଇବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ...

ହେମ : ଆଚ୍ଛା, ଆଚ୍ଛା । ତା' କଥା ବୁଝିବା; ସେ ଆଜି ଆସିବଟି ?

ବେବୀ : କେଜାଣି ?

ହେମ : କାଇଁକି ? ତୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିନୁ କି ?

ବେବୀ : ସେ ମୋ ଉପରେ ରାଗି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ହେମ : ତୁ' ଯେମିତି କଳିହୁଡ଼ି କାହା ସାଙ୍ଗରେ ତୋର ଭଲ ପଡ଼ିବ କି ?

ବେବୀ : ମୁଁ କିନ୍ତୁ ହାତ ଧରି ଡାକି ଦେଇଚି ।

ହେମ : କେଜାଣି, ଆସିବ କି ନାଇଁ ! ସୁରଜିତ୍, ସଞ୍ଜୟ ଆଉ ଦେବାଶିଷ ?

ବେବୀ : ସେମାନେ ଆସିବେ ।

ହେମ : ଦରକାର ହେଲେ ତୁ ଗାଡ଼ି ନେଇ ଯିବୁ ଆଉ ପ୍ରବୀରକୁ ଡାକି ଆଣିବୁ ।

ବେବୀ : ଡାଡି ଗାଳି ଦେବେ ।

ହେମ : କ'ଣ ହେଲା ? ଡାଡି ଗାଳି ଦେବେ ତୋ Boy friendମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ? ହେଇପାରିବନି ।

ବେବୀ : ତା'ହେଲେ ପ୍ରବୀର କଥା କ'ଣ କରିବା ମାମା ?

ହେମ : ତୁ ବରଂ ଗାଡ଼ିନେଇ ପ୍ରବୀର ଘରକୁ ଚାଲିଯା -

ବେବୀ : ଗାଡ଼ିନେଇ କାହିଁକି ଯିବି ଯେ ? ରିକ୍ସାରେ ଚାଲିଯାଉଛି । ଗାଡ଼ିଟା ପୁଣି ତୋର ତ' ଦରକାର ହେବ ।

ହେମ : ହଉ, ସେୟା କର । ଶୀଘ୍ର ଚାଲିଆସିବୁ କିନ୍ତୁ, ନେଲି ଆଣ୍ଟି ଆସିବେ ।
(ହଠାତ୍ ବାହାରେ car ଶବ୍ଦ ଶୁଭିଲା)

ବେବୀ : ହେଇ, ଆଣ୍ଟି ଆସିଗଲେ ବୋଧହୁଏ !

ନେଲିଆଣ୍ଟି : ହେମ... ! ! (ପ୍ରବେଶ କଲେ । ମୁହଁରେ ଚଷମା ଓ ଶର୍ବ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି)

ବେବୀ : Good Morning ଆଣ୍ଟି !

ନେଲି : Good Morning!

ହେମ : ଏ Shawlଟା କେବେ କିଣିଥିଲୁ ନେଲି ଅପା ?

ନେଲି : (ମୁହଁମୋଡ଼ି) ସିଏ କ'ଣ ଗୋଟାଏ conference attend କରିବା ପାଇଁ Amritsar ଯାଇଥିଲେ । ସେଇଠୁ ଆଣିଛନ୍ତି ।

ବେବୀ : Wonderful ! ବାଃ ଭାରି costly ଜଣାପଡୁଚି ।

ହେମ : କେତେ ହେଇଥିଲା କି'ଲୋ ?

ନେଲି : (ମୁହଁମୋଡ଼ି) କେଜାଣି ! କିଏ ପଚାରେ ଏଇ ଶାଲ୍‌କୁ । ଅଙ୍କଲ ଯୋଉ ଆମେରିକାରୁ କୋଟ୍‌ଟା ଆଣିଥିଲେ ମୁଁ ସେଇଟାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ । (ବେବୀକୁ) କିଲୋ ବେବୀ ତୋର next radio programme କେବେ ହଉଚି ? ତୁ ଗୋଟାଏ Television interview ଦଉନୁ ?

ବେବୀ : ଆମର କ'ଣ ସେଥିରେ ହବ ଆଣ୍ଟି ? No influence.

ନେଲି : କ'ଣ କହିଲୁ ? ତୋର ହବନି ? ମୋ ମତରେ ତୁ ଫିଲ୍‌ମରେ ପାର୍ଟ କରିବା କଥା । ତୋର ଯାହା ଚେହେରା ଆଉ ...

ବେବୀ : କୁନ୍‌ମୁନ୍ ପରା 'ସପ୍ତଶଯ୍ୟା' ଛବିରେ ନାଚି ପକେଇଚି ।

ନେଲି : ହଁରେ ବେବୀ ସେ ଟୋକୀ ଏଡ଼ିକି ଫାଜିଲ୍ ଦେଖିଲୁ ! Collegeରେ sports ହଉଚି ବୋଲି ଗଲା । ମତେ କି ତା ଡାଡ଼ିକୁ ନ କହି ମନକୁ ମନ ଫିଲ୍‌ମରେ ମିଶିଯାଇଚି । (ମୁହଁମୋଡ଼ିଲେ)

ହେମ : ସେଇ ଯୋଉ କବାଲି ସିନ୍‌ଟାରେ ନାଚିଛି ତ !

ନେଲି : ହଁ ମ' । ଘରେ ଆସି ମୋତେ କହୁଚି 'ମାମୀ ଲୋ' ମୁଁ ସିନେମାରେ ମିଶିଗଲି । ମୁଁ ପଚାରିଲି "ତୁ ଆଉ କିଛି କରିଦେଇ ଆସି ଘରେ କହିବୁ' ମାମୀ ଲୋ ମୁଁ ଆଜି ଏୟା କରିଦେଲି !!"

ବେବୀ : (ହସି ହସି) ସେଇଠୁ କୁନ୍‌ମୁନ୍ ଅପା କ'ଣ କହିଲା !

ନେଲି : କହିଲା 'ହଁ' !

(ସମସ୍ତେ ହସିଲେ ଓ ନେଲି ଅପା ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଲେ)

ହେମ : ଆଜିକାଲି ପରା ସମୟ ବଦଳୁଚି ନେଲି ଅପା ! ଟିକିଏ Liberty ନ ଦେଲେ ଝିଅଗୁଡ଼ା ପୁଅଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ତାଳ ଦେବେ କେମିତି ?

ନେଲି : (ମୁହଁ ମୋଡ଼ି) ହଁ । ବାଳିକା ଉନ୍ନୟନ କରିବା ତ ତମର କାମ !!

ହେମ : ତୁ' ଏକା ଏକା ଆସିଲୁ କି ଅପା ? ଭାଇ, କୁନ୍‌ମୁନି - ??

ନେଲି : କୁନ୍‌ମୁନିର ଏକ୍‌ଷ୍ଟ୍ରା କ୍ଲାସ ଅଛି । ସିଏ ସେଇଠୁ ସିଧା ଆସିବ । ଆଉ ଭାଇ ଅଫିସ ଯାଇଛନ୍ତି । ଆଉ - ତମର ଏଇଠି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଆୟୋଜନ କରିନା ଯେ ?

ହେମ : ତୁ ଟିକିଏ ଅପା ପାଖରେ ବସ ବେବୀ । ମୁଁ ଶାଢ଼ିଟା ବଦଳେଇ ଆସୁଚି । (ଚାଲିଗଲେ)

ବେବୀ : କୁନ୍‌ମୁନିର Extra class ଅଛି ? କୋଉ ସାରଙ୍କର ?

ନେଲି : କେଜାଣି ।

ବେବୀ : କାଇଁ, ଆମର ତ ନାଇଁ ।

ନେଲି : ଗୀତ ସାର୍‌ଙ୍କର ଏକ୍‌ଷ୍ଟ୍ରା କ୍ଲାସ ହେଇଥିବ ।

ବେବୀ : ହେଇଥିବ !

ନେଲି : ପିଲାମାନେ ଗୋଟାଏ କିଛି କରିବା ଉଚିତ ।

ବେବୀ : ବୁଝିଲ ଆଣ୍ଟି । କୁନ୍‌ମୁନିର extra curricular activity ଭଲ ।

ନେଲି : ଆହୁରି କରନ୍ତା । ମୁଁ ଯଦି ଟିକିଏ ନଜର ଦେଇପାରନ୍ତି !! ମୋର ତ ଏଇ ମାଗାଜିନ୍ କାମ ମତେ ଖାଇଲା । ମୋଟରୁ ସମୟ ମିଳୁନି । ବେଳେବେଳେ ଯୁବ ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଡ୍ରଇଂ ରୁମ୍‌ରେ କବିତା ପାଠୋତ୍ସବ କରାଉଚି । ଅଙ୍କଲ୍ ତ ଅଫିସ୍ ଯିବେ । ମୋର କାମ ହେଲା ଏୟା ।

ବେବୀ : ସେଥିପାଇଁ କୁନ୍‌ମୁନି ଆଜିକାଲି କବିତା ଲେଖୁଚି ।

ନେଲି : ଏ New years dayରେ ଘରୋଇ ସାହିତ୍ୟ ସଭାଟେ କରୁଥିଲୁ । କୁନ୍‌ମୁନି ଗୋଟାଏ କବିତା ପଢ଼ିଥିଲା ।

ବେବୀ : ମୋତେ ତୁମ ସାହିତ୍ୟ ଆସରକୁ ଡାକୁନା ଆଣ୍ଟି ?

ନେଲି : (ମୁହଁ ମୋଡ଼ି) ତୋର ତ Other engagements ବହୁତ...

ବେବୀ : କଣ ଅଛି ଆଣ୍ଟି, ତମେ ଖବର ଦେଲେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଯାଆନ୍ତି ।

ନେଲି : ତା' ହେଲେ ମୁଁ ଆରଥର ସାହିତ୍ୟ ସଭା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଖବର ଦେବି । ତୁ' ଖାଲି ସେଇ ରେଡ଼ିଓ ଷ୍ଟେସନ ବାଲାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଯଥେଷ୍ଟ ହେଇଗଲା ଭାବିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିଛି କବି ଓ ଗାଳ୍ପିକଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ ହେବା ଉଚିତ । They are interesting boys...

ବେବୀ : ସୁଜିତ୍ ଭାଇ ସେଇଠିକି ଆସୁଛନ୍ତି ?

ନେଲି : ସୁଜିତ୍ ? ଓ ସୁଜିତ୍ ଦାସ ! ହୁଁ, ତୁ' କେମିତି ତାକୁ ଚିହ୍ନିଲୁ ?

ବେବୀ : ମୋରି ଜଣେ ସାଙ୍ଗର ଭାଇ ।

ନେଲି : ଆମେ ଶୁଣିଲୁ ତୁ କୁଆଡ଼େ ପ୍ରବୀରକୁ ବାହା ହଉଚୁ !

ବେବୀ : (ଇଙ୍ଗିତ କରି) ଆସ୍ତେ, ଆସ୍ତେ ଆଣ୍ଟି । ବାପା ଶୁଣିଲେ –

ନେଲି : ବାପା କାହାନ୍ତି ? ବାବୁଙ୍କର କ'ଣ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାନାଇଁ – !

ନବଘନ : (ପ୍ରବେଶ କରୁ କରୁ) ପାଟି ଶୁଣି ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ତମେ ନିଶ୍ଚେ ଆସିଚ । ନ ହେଲେ ଏଇ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଦାଣ୍ଡ ଘରେ କଳରବ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଆଉ କିଏ ?

ନେଲି : ବାଃ ! ଆଜି କ'ଣ ପୂରା ସାହେବ ହେଇ ଯାଇଚ !

ନବଘନ : ସାହେବାଣୀମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିଲେ ସାହେବ ନ ହୋଇ ଆଉ ଉପାୟ ଅଛି ? ଅଗତ୍ୟା ।

ବେବୀ : ଡାଡ଼ି ! ଟାଇଟା Double knot କଲନି ?

ନବଘନ : ଏଇଥିରେ ଚଳିବ ।

ନେଲି : (ହସି ହସି) ଇସ୍ ! ଇଏ କ'ଣ ? ବଳଦ ବେକରେ ଦଉଡ଼ି ବାନ୍ଧିଲା ଭଳି (ପୁଣି ହସିଲେ)

ନବଘନ : ହଁ ଭାଇ, ବୁଢ଼ାଲୋକ ଆମର କ'ଣ ଅଛି । ପୁଣି ଥରେ ତ ଆଉ କିଏ ବାହାହେବା ପାଇଁ ଆସିବ ନାଇଁ !

ନେଲି : ଯାହା କୁହ, ତମେ ଟିକିଏ ବୁଢ଼ା ଅଛ ।

ନବଘନ : କ'ଣ ଆଉ କରିବା ? ଆମେ ତ ଗ୍ରାମବାସୀ । ତମ ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ଭଳି ଫରେନ୍ ଫେରନ୍ତା ଘରର ଲୋକ ନୋହୁ ।

ବେବୀ : ଯାହା କୁହ ଡାଡ଼ି ଡବଲ୍ ନଟ୍ ନ କଲେ ସମସ୍ତେ ଚିଡ଼େଇବେ ।

ନବଘନ : (ବିରକ୍ତ ହୋଇ) ଚିଡ଼େଇଲେ ତୋର କ'ଣ ଗଲା ? ମୁଁ ଏସବୁ ଫମ୍ପା aristocracy ପସନ୍ଦ କରେନି ।

ହେମ : (ପ୍ରବେଶ କରି) କ'ଣ ହେଲା ? ଏମିତି ପାଟି କରୁଚ କାହିଁକି ?

ବେବୀ : (କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ହୋଇ) ଦେଖିଲ ମାମୀ, ଡାଡ଼ି Tie-knot ଟାକୁ ବଳଦଙ୍କ ଭଳି ଭିଡ଼ିଛନ୍ତି, କହିଲା ବେଳକୁ ମୋ ଉପରେ ଚିଡୁଛନ୍ତି ।

ହେମ : (ପରୀକ୍ଷା କରି) ହଁ ତ ! ଇଏ କି knot ! ଏମିତି ଗୁଡ଼େ ଦେଖିଲେ ଅଙ୍କଲ୍ କ'ଣ କହିବେ ଯେ ?

ନବଘନ : ତମ ଅଙ୍କଲ କ'ଣ କହିବେ ନ କହିବେ, ତାଙ୍କ ମର୍ଜି ଜଗି ମୁଁ ବେଶ ହେଇ ପାରିବିନି ।

ହେମ : କ'ଣ କହିଲ ?

ନବଘନ : ସମସ୍ତେ ହିପୋକ୍ରାଟ । ଭିତରେ ଯାହା ଥାଉ ନ ଥାଉ ବାହାରଟାକୁ ଚହଟ ଚିକ୍କଣ କରି ଦେଖେଇବା ତମର ଧନ୍ଦା ...

ହେମ : କ'ଣ କହିଲ ? ଆମେ ଦେଖେଇ ହଉଚୁ ?

ନେଲି : ଆପଣଙ୍କର ଅଙ୍କଲକୁ ଏମିତି ଆକ୍ଷେପ କରି କହିବା ଠିକ୍ ହେଉନି ନବଘନବାବୁ ।

ବେବୀ : Dady behaves like a rustic !

ନବଘନ : You shut up !

ହେମ : ତମେ ମୋ ଝିଅକୁ ଏମିତି ଗାଳି ଦେଇ ପାରିବନି ।

ନବଘନ : ଅଲବତ୍ ଦେବି ।

ହେମ : ତୁ' ଗାଡ଼ି ନେଇ ଯା' ବେବୀ । ପ୍ରବୀର ଘରକୁ ବରଂ ଚାଲି ଯା –

ନବଘନ : ଚାଲିଯାଉ । ମୁଁ ଏ Birthday party ପସନ୍ଦ କରେନା ।

ହେମ : ଜାଣିଥିଲେ ସିନା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତ ? ତମ ଖାନ୍‌ଦାନୀରେ ତ କିଏ Birthdayକରି ନଥିବେ ।

ନେଲି : ମୁଁ ଯାଉଛି ହେମ । ବରଂ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଆସିବି ।

ହେମ : ତମେ ବସ ଅପା ।

ବେବୀ : Aunty, please don't mind !

ନେଲି : ନା, ମୁଁ ଯାଉଚି । (ଚାଲିଗଲେ)

ବେବୀ : (ପଛେ ପଛେ) ଆଣ୍ଟି ! ରୁହ Please !!

ହେମ : ତୁ' ବି ଚାଲି ଯା' ବେବୀ । ଏ ଘରେ ଏମାନେ ଆମକୁ ରଖେଇ ଦେବେନି ।

ନବଘନ : ଯାଉ, ସମସ୍ତେ ଯାଆନ୍ତୁ । ଏଠି ଗୋଟେ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଜନ୍ମଦିନ ପାଲା ଚାଲିଚି । ପ୍ରବୀର କିଏ ? ତା' ଘରକୁ ବେବୀ ଯିବ କାହିଁକି ?

ହେମ : ବେବୀ ପ୍ରବୀରକୁ ଭଲ ପାଏ ।

ନବଘନ : ଏଇଟା ଗୋଟିଏ ଘର ନା ଘଟସୂତ୍ର ଅଫିସ୍ ? ଯେତେ ସବୁ ବାଲୁଙ୍ଗା ଲୋଫର୍ ଟୋକାଙ୍କୁ ଡାକି, ମଦ ପିଇ ଏଇଠି ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାହୋଇ party ହଉଚି । ଅଥଚ ବଡ଼ ଭାଇ ଆସି ଗାଁରୁ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା କିଏ ବୁଝୁଚି ?

ହେମ : ବଡ଼ଭାଇ ଆସିଛନ୍ତି ? କେତେବେଳେ ଆସିଲେ ?

ନବଘନ : ନା, ତମେ କାହିଁକି ଜାଣିବ ? ତମକୁ ଡରି ସେ ଆଜିକାଲି ବାଡ଼ିପଟେ ଘରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ହେମ : ଦାଣ୍ଡପଟେ ଆସିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସାହସ ନାଇଁ ।

ନବଘନ : କାରଣ ତମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଚ । ତମେ ମତେ ବି ଘୃଣା କରୁଚ । ଘୃଣାର ପ୍ରତିଦାନ ଘୃଣା ଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ?

ହେମ : ମୁଁ ତୁମକୁ ଘୃଣା କରୁଚି ? ତମର ଅପରିଷ୍କାର ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନତାକୁ ମୋର ଘୃଣା ।

ନବଘନ : ଦେହରେ ସାବୁନ୍ ଆଉ Cosmetics ଲଗେଇ ପକେଇଲେ ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଆସିଯାଏ ନାହିଁ । ମନଟା ପରିଷ୍କାର ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

ହେମ : ତମେ କହୁଚ ତମ ମନଟା ହିଁ ପରିଷ୍କାର ? ଆମେ ସମସ୍ତେ ଅପରିଷ୍କାର ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ ?

ନବଘନ : ହଁ । ତମଲାଗି ଏ ଘରର ପବିତ୍ରତା ନଷ୍ଟ ହଉଚି । ତମ ଲାଗି ଦିନକ ପାଇଁ ଏ ଘରେ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ । ବାହା ହେଲା ଦିନଠୁ ତମେ ଆମ ଘରର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘୃଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁଚ । କାହାର ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ନାହିଁ ... ଅମଣିଷ ସବୁ !

ହେମ : କ'ଣ କହିଲ ? (ପ୍ରାୟ କାନ୍ଦିଲା ଭଳି) ଆମେ ସବୁ ପଶୁ ? ତମେ ଏକା ମଣିଷ ? ମୋର ଏ ଘରେ ରହିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଆଜି ମୁଁ ଅଙ୍କଲ୍‌ଙ୍କୁ ଫୋନ କରି ଜଣେଇ ଦଉଚି । ସିଏ ଆସି ମୋତେ ନେଇଯାଆନ୍ତୁ ।

ଟିପ୍ପଣୀ

ନବଘନ : ତମେ କାହିଁକି ଯିବ ? Party କରି ତମେ ଅଙ୍କଲ୍, ଝିଅ, ଆଉ ତମ ପରିବାରକୁ ନେଇ ଆରାମରେ ରୁହ । ମୁଁ ବରଂ ଚାଲି ଯାଉଚି । ଏଇଠି ଘୃଣାର ପଙ୍କ ବୋଲି ହେଇ କୀଟ ଭଳି ଅପଦସ୍ତ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ବାହାରେ ରହିବା ଶହେ ଗୁଣ ଭଲ । (ବଡ଼ ପାଟିରେ ଡାକିଲେ) ଡ୍ରାଇଭର ! ଡ୍ରାଇଭର ! ଗାଡ଼ି ବାହାର କର । (ଚାଲିଗଲେ...)

ହେମ : ଠିକ୍ ଅଛି ! ଆଜି ଅଙ୍କଲ ଆସନ୍ତୁ । ମୁଁ କହୁଚି ।

(ଭିତରକୁ ଗଲେ । ମଞ୍ଚ ଅନ୍ଧକାର ହେଲା । ପୁଣି ମଞ୍ଚ ଆଲୋକିତ ହେଲା ବେଳକୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଇ ଆସିଲାଣି । ଭିତରୁ Stereoରେ ଗୋଟାଏ ବିଦେଶୀ ସ୍ୱର ବାଜିଛି । ଭିତରୁ ଗୁଡ଼ାଏ ହସ, 'ହାଏ' 'ହାଲୋ', ହାଉ ଡୁ ୟୁ ଡୁ, 'ଥ୍ୟାଙ୍କ୍ୟୁ ଡ଼ାର୍ଲିଂ' ଇତ୍ୟାଦି ଶୁଭୁଚି । ହେମ ଉଦାସ ଭାବେ ବସିଛନ୍ତି । ହଠାତ୍ ଫୋନ୍ ଆସିଲା । ସେ ଫୋନ୍ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ଫୋନ୍‌ଟି ଅନ୍ୟଘରେ ଥିଲା, ଏଇଠିକି ଆସି ଯାଉଛି)

ହାଲୋ କିଏ ? ଓ...ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରି ନାହାନ୍ତି । କ'ଣ କହିଲ ? ହଁ tourରେ ଯାଇଛନ୍ତି...ହଁ, ମାନେ ଏଇ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଫେରିବା କଥା ତ Okay...(ଫୋନ୍ ରଖିଲେ)

ଜେମା : (ପ୍ରବେଶ କରି) ମାଡ଼ାମ୍ ... !!

ହେମ : ସମସ୍ତେ ଆସିଗଲେଣି ?

ଜେମା : ଛାତ ଉପରେ ପରା ହୁଲସ୍ଥୁଲ୍ ହେଇଗଲାଣି । ବାଜା ବାଜୁଚି ବେଲୁନ୍ ଫୋଟକା ନାଲି ନେଳି ଚାନ୍ଦୁଆ, କ'ଣ ନ ହେଇଚି – କିଏ ଦେଖିଲେ କହିବ ବେବୀ ଦେଈର ଆଜି ବାହାଘର । ତମକୁ ପରା ସମସ୍ତେ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ମା' ।

ହେମ : ମୋ ମୁଣ୍ଡଟା ବିନ୍ଧୁଛି ।

ଜେମା : ମିଛ କଥା । ତମେ ଏ ଯାଏଁ ଶାଢ଼ୀ ବଦଳେଇନ, ପାଉଡ଼ର ଲଗେଇନ, ଓଠରେ ଅଳତା ପିନ୍ଧିନା...ବାବୁ ରୁଷିଛନ୍ତି ବୋଲି ତମେ ବି ରୁଷିଚ କି ?

ହେମ : ନା, ମୋ ମନ ଭଲ ନାଇଁ ।

ଜେମା : ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ମନ ଖରାପ କଲେ ଚଳିବ ମା' ? ସବୁ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ପରା ଆସିଗଲେଣି । ବାବୁ ତାଙ୍କର ମନକୁ ଆସିବେନି ?

ହେମ : ବାବୁ ଆସିବେ ? ସତରେ ଆସିବେ ?

ଜେମା : ହଁ, ଆସିବେନି କାହିଁକି ଯେ ?

ହେମ : ତୋର ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଚି ଜେମା ? ...ଆଚ୍ଛା କହିଲୁ... ମତେ ଦେଖିଲେ କ'ଣ ଘୃଣା ଭାବ ମନରେ ଆସୁଛି ?

ଜେମା : କ'ଣ ଯେ ତମେ କୁହ ମା' ...ତମ ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ ହେଇଗଲାଣି ।

ହେମ : କିନ୍ତୁ ସେ ରାଗି ଯେମିତି ଝଡ଼ ଭଳି ଘରୁ ଚାଲିଗଲେ ...

ଜେମା : ସମସ୍ତେ ମିଶି ବାବୁଙ୍କ ଉପରେ ଯେମିତି...ହଉ ମ' ମା, ତମେ ମନ ଦୁଃଖ କରନି । ସେଫେରିଆସିବେନି ?

ହେମ : ମତେ ନିଜକୁ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(ବାହାରୁ ଆସିଲେ ପ୍ରୀତିଧାରା । ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ କଲେଜ ସାଙ୍ଗ, ହାତରେ କିଛି Presentation)

ହେମ : କିଲୋ ପ୍ରୀତି ! ତୁ ଏତେ ଡେରି କଲୁ ଯେ... ?

ପ୍ରୀତି : କଲିକତା ଚାଲିଯାଇଥିଲି । ଆଜି ସକାଳେ ପହଞ୍ଚିଲି । ଦେଖିଲି ତୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପଠେଇଚୁ ।

ହେମ : ଶୁଣୁଥିଲି ତମର transfer ହେଇଗଲା ।

ପ୍ରୀତି : ହଁ ଆମେ ଯାରି ଭିତରେ ଚାଲିଯିବୁ । କ'ଣ ହେଲା ଜାଣିଚୁ ? ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅନ୍ଧାର ହେଇଗଲା ପରେ ତମ କ୍ୱାର୍ଟରସ୍ ମୁଁ ଭୁଲିଗଲି ।

ହେମ : (ହସି ହସି) ବୋକୀ । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଘର ଭୁଲି ଯାଉଛୁ ?

ପ୍ରୀତି : ତମ ଶହୀଦ ନଗର ଘର ଯେମିତି ଅଖାଡୁଆ... ୧୫୦ ପରେ ୩୭୫...୭୨୦ ପରେ ୨୭୨... ଏଥିରେ କେମିତି ଜାଣିବି ଯେ ?

ହେମ : (ହସି ହସି ଗଡ଼ିଗଲେ) ଗାଉଁଲୀ ।

ପ୍ରୀତି : ଆଲୋ କେତେ ହସୁଚୁମ ? ଆଗରୁ ତ ଭାରି sophisticated ଥିଲୁ । ହସ ସବୁ ତୋର ମାପିଚୁପି ବାହାରୁଥିଲା । ଠିକ୍ ବିଦେଶୀ କାଇଦା । ନବ ଭାଇ ଏମିତି ହସିବା ଶିଖେଇଦେଲେ ବୋଧହୁଏ । କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ?

ହେମ : Tourରେ ଯାଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରୀତି : ଆଜିଭଳି ଦିନରେ ? ତୁ ଏମିତି ବସିଚୁ କାହିଁକି ? ଭଲ ଶାଢ଼ୀ ଖଣ୍ଡେ କ'ଣ C.T.O.ଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମିଳୁନି ?

ହେମ : ଏଇଥିରେ କ'ଣ ଚଳିଯିବନି ?

ପ୍ରୀତି : ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ! କଲେଜରେ ଗୋଟାଏ ପିରିଅଡ଼ ଲିଜର ମିଳିଲେ ଯିଏ ଶାଢ଼ୀ ବଦଳେଇ ଆସୁଥିଲା ତା'ର ପୁଣି ପରିବର୍ତ୍ତନ ?

ହେମ : ସମୟ ସବୁ ବଦଳେଇ ଦିଏ !

ପ୍ରୀତି : ନବ ଭାଇଙ୍କୁ ଆସିଲେ ପଚାରିବି । ସେ ତତେ ମ୍ୟାଜିକ୍ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ହେମ : ଆରେ ଏମିତି ଠିଆ ହେଲୁ କାହିଁକି ? ଜେମା...ଚା' ନେଇ ଆ...ତୁ ବସ ପ୍ରୀତି ।

ପ୍ରୀତି : ବେବୀ ଗଲା କୁଆଡ଼େ ?

ହେମ : ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରିନି ।

ପ୍ରୀତି : ଫେରିନି କ'ଣ ମ ? ଆଜି ପରା ତାର ଜନ୍ମ ଦିନ । କୋଉଠି ଯାଇ ବୁଲୁଚି ?

ହେମ : ସକାଳେ ପ୍ରବୀର ଘରକୁ ଯାଇଥିଲା । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରିନି ।

ପ୍ରୀତି : ନା, ଏଇଟା ଆଦୌ ଭଲ କଥା ନୁହେଁ ।

ହେମ : କ'ଣ ଆଉ କରିପାରିବି କହ, ପିଲାଙ୍କୁ ଟିକିଏ ଜଗିବା ଉଚିତ ।
(ଜେମା ଚା' ନେଇ ଆସିଚି)

ଜେମା : ଚା' କେଉଁଠି ରଖିବି ମ୍ୟାଡ଼ମ୍ ? ଏଇଠି ପିଇବେ ନା ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ?

ହେମ : ଏଇଠି ଦେଇ ଯା' ।

ପ୍ରୀତି : ହେମ, ତୁ' ସତରେ ବଦଳି ଯାଇଚୁ । ଆଗରୁ ପାଣି ଗିଲାସେ ପିଇବା ପାଇଁ ଡାଇନିଂ ଟେବୁଲ୍ ଉପରକୁ ଯିବା ଦରକାର ପଡୁଥିଲା ।

ହେମ : କ'ଣ ମିଳିବ – ସେହି ମିଛ ଫେସନରୁ କହୁନୁ ପ୍ରୀତି । ପାଣି ଗିଲାସେ, ଚା' ଟିକିଏ ପିଇବା ପାଇଁ ଏତେ ବାଟ ଯିବା କ'ଣ ଦରକାର ?

ପ୍ରୀତି : ଟି-ପୟଟା ନଷ୍ଟ ହେଇଯିବନି ? ଯଦି ଚା' ଢ଼ଳିଯାଏ ?

ହେମ : ଭବିଷ୍ୟତରେ କେବେ ବିପଦ ଆସିବ ବୋଲି ଭାବି ବର୍ତ୍ତମାନଟାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବା କ'ଣ ଦରକାର ?

ପ୍ରୀତି : ଆଉ ତୋର Sophistication... Aristocracy- ?

ହେମ : ଦୁନିଆରେ ଦଳେ ଲୋକ ଆଉ ଦଳଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଅଭଦ୍ର ଅସଭ୍ୟ ହେଇ ରହିଯିବେ ।

ପ୍ରୀତି : ତା' ବୋଲି ଆମେ ପୁଣି ଅସଭ୍ୟତା ଭିତରକୁ ଫେରିଯିବା ? ହେମ ! ଟିକିଏ ପାଣି ଦରକାର । ମୁଁ କୁଳି କରିବି ।

ହେମ : କାଇଁକି ?

ପ୍ରୀତି : ଚା' ପିଇ ସାରିଲା ପରେ ଟିକିଏ ଡେଟୋଲୀନ୍ ଦେଇ କୁଳି ନ କଲେ କ୍ୟାରୀଜ୍ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ହେମ : ଜେମା, ଗିଲାସରେ ପାଣି ନେଇ ଆ...

ପ୍ରୀତି : ବାଥ୍ରୁମ୍ ?

ହେମ : ଏଇ ବାରଣ୍ଡା ସେପଟକୁ ଯାଇ କୁଳି କରୁନୁ ?
(ପ୍ରୀତି ଯାଇ ଫେରି ଆସିଚି)

ପ୍ରୀତି : ତଉଲିଆ ?

ହେମ : ଜେମା, ସଫା ତଉଲିଆଟା ଆଣି ଦେଲୁ ।
(ପ୍ରୀତି ସେଥିରେ ମୁହଁ ପୋଛିଚି)

ପ୍ରୀତି : ଜେମା, ଏଇ ପ୍ୟାକେଟ୍‌ଟା ନେଇ ଯା – ଆଉ କିଏ କିଏ ଆସିଛନ୍ତି ! ମିସେସ୍ ସିହ୍ନା, ମମତା, ନେଲି ଅପା ?

ହେମ : ସମସ୍ତେ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁ’ ଉପରକୁ ଯା -

ପ୍ରୀତି : ତୁ’ ଆସିବୁନି ?

ହେମ : ଟିକିଏ ପରେ ।

ପ୍ରୀତି : ଶୀଘ୍ର ଆସିବୁ କିନ୍ତୁ । ଶାଢ଼ୀଟା ବଦଳେଇ ଦେ’ । ପ୍ଲିଜ୍ (ଚାଲିଗଲେ)

ହେମ : ଜେମା ?

ଜେମା : ମତେ କହୁଚ ମା’ ...ଭୁଲ ହେଇଗଲା...ମାଡ଼ାମ୍ ?

ହେମ : ମାଡ଼ାମ୍ ଡାକିବା ଦରକାର ନାଇଁ । ତୁ ବରଂ ମା’ ଡାକ୍ ।

ଜେମା : ମା’... ! !

ହେମ : ଜେମା ! ବାବୁ କ’ଣ ସତରେ ଫେରିବେନି ?

ଜେମା : ନିଶ୍ଚୟ ଫେରିବେ ।

(ହଠାତ୍ ବାହାରେ କାର୍ ହର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭିଲା)

ହେଇ ବାବୁ ଆସିଲେଣି ।

(ନବଘନ ବାବୁ ଫେରିଲେ । ସାଙ୍ଗରେ କ୍ଳାନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ବେବୀ)

ନବଘନ : ନିଅ, ତମ darling ଝିଅଙ୍କ କଥା ବୁଝ ପ୍ରଥମେ ।

ହେମ : କ’ଣ ହେଇଚି ମୋ’ ଝିଅର ?

ନବଘନ : ସେଇ ପ୍ରବୀର ଟୋକା ସାଙ୍ଗରେ outing କରିବା ପାଇଁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା ପୁରୀ । ମୁଁ ଆଉ tourରେ ଯିବି କ’ଣ ? ତମ ଝିଅକୁ ଫଲୋ କରୁଥିଲି । ପୁରୀରୁ ଫେରି ରାଜମହଲରେ ଦେଖିଲି ମାତାଲ ହେଇ ଗଡ଼ୁଛନ୍ତି ।

ହେମ : ପୁଣି କ’ଣ ହେଲା ? (ବ୍ୟସ୍ତ ହେଇ ପଡ଼ିଲେ)

ନବଘନ : ଆହା ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର କିଛି ନାଇଁ, ବାନ୍ତି ହେଇ ସାରିଚି । ବର୍ତ୍ତମାନ raw ଚା’ଟିକେ ପିଆଇ birthday party ପାଇଁ ଝିଅ ସାହେବାଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଅ । ... ଜେମା ! ଦେଇଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ନେଇ ଯାଅ ।

(ଜେମା ବେବୀକୁ ନେଇ ଭିତରକୁ ଗଲା)

ହେମ : ସତ କୁହ, ମୋ’ ଉପରେ ରାଗିନ ତ ?

ନବଘନ : ଅନେକ ଚିନ୍ତା ପରେ ମୁଁ ଠିକ୍ କରିଚି ଏଣିକି sophisticated ହେବି ।

ହେମ : ଅନେକ ଚିନ୍ତାପରେ ମୁଁ ଠିକ୍ କଲି ସାଧାସିଧା ଜୀବନ ଭଲ । ଏତେ ଫେସନ ଆଉ ଫୁଟାଣିରୁ କ’ଣ ମିଳିବ ? ଚା ପିଇବ ?

ନବଘନ : ମୁଁ Bath roomରୁ ମୁହଁ ଧୋଇଆସେ ।

ହେମ : ଏଇଠି ବାରଣ୍ଡାପାଖରେ ମୁହଁ ଧୋଉନା ? Bath room ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁକି ଯିବ ଯେ ?

ନବଘନ : ଆଚ୍ଛା । (ଭିତରକୁ ଯାଇ ମୁହଁ ଧୋଇ ଆସି ଡ୍ରଇଂ ରୁମ୍‌ରେ ଥିବା ତଉଲିଆରେ ମୁହଁ ପୋଛିଲେ)

ହେମ : ଆହାହା...ସେଇଟା ପରା ଅପରିଷ୍କାର ତଉଲିଆଟେ ।

ନବଘନ : ଏଇଟା ଅପରିଷ୍କାର ?

ହେମ : ହଁ, ପ୍ରୀତି ଏଥିରେ ହାତ ପୋଛିଥିଲା । ସଫା ତଉଲିଆ ସେପଟେ ଆଲଣା ଉପରେ ଅଛି ।

ନବଘନ : ଓଃ ଚଷମାଟା ନ ପିନ୍ଧିଲେ ସବୁ ଗୋଳମାଳ ହେଇଯାଉଚି ।

ହେମ : ଚଷମା ପିନ୍ଧିଲେ ଆଉ ଅଧିକା କ’ଣ ହବ ? ଜାଣିପାରୁନ ତଉଲିଆଟା ଓଦା ତା’ମାନେ ଆଗରୁ ସେଇଟା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଚି !!

ନବଘନ : କ’ଣ ହେଇଗଲା ସେଇଠୁ ?

ହେମ : ଯାଅ । Guest ମାନେ ଆସିଗଲେଣି ।

ନବଘନ : Sure ! ମୁଁ suit ଟା ବଦଳେଇ ଦିଏ । ମୁହଁରେ ଟିକିଏ old spice cologn...

ହେମ : ବାଃ ବୁଢ଼ାବୟସରେ ସେ ଗୁଡ଼ା କ’ଣ ଦରକାର ଯେ ?

ନବଘନ : ଏଣିକି ମୁଁ ମଧ ଫେସନ୍ କରିବି । Uncle ଆସିଛନ୍ତି ?

ହେମ : ଉପରେ ତମ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ।

ନବଘନ : ଯାଅ, ତମେ ଭଲ ଶାଢ଼ୀ ଖଣ୍ଡେ change କରିଦିଅ ।

ହେମ : କ’ଣ ଦରକାର ? ଏଥିରେ ଚଳିବ ।

ନବଘନ : ମୋ’ ଉପରେ ଆଉ ରାଗିନା ତ ?

ହେମ : ପ୍ରଥମେ ତମେ କୁହ ମୋ’ ଉପରେ ରାଗିନା ତ ?

ନବଘନ : (ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଢୁଆଳରେ ଟିକିଏ ଛାତିରେ ଜାକିଦେଇ) ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଉପରେ ମୁଁ ପୁଣି ରାଗିବି ?

ହେମ : ସକାଳେ ଯେମିତି ରାଗିଗଲ...

ନବଘନ : ସକାଳର ମେଘ କ’ଣ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଥାଏ ?

ହେମ : ଆକାଶ ତା’ ହେଲେ ସଫା ?

ନବଘନ : ତମ ମୁହଁ ଠାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ।

ହେମ : ଦୁଷ୍ଟ !

ନବଘନ : କାଇଁ ତମ ମୁହଁଟା ଦେଖା... ଆରେ ମୋ’ ଚଷମାଟା ଗଲା କୁଆଡ଼େ ! ଚଷମାଟା ନ ପିନ୍ଧିଲେ ସକାଳର ମୁହଁଟା ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କେମିତି ବଦଳିଛି ଜାଣି ହବନି ଯେ- !!

ହେମ : ଓଃ ! ବୁଢ଼ାଙ୍କର ସଉକି ଦେଖ... (ଚାଲିଗଲେ । ନବଘନ ତାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ କରୁ ପରଦା ନଇଁ ଆସିଲା)

୧୬.୪ ନାଟ୍ୟକାରଙ୍କ ପରିଚୟ

ଡକ୍ଟର ରମେଶ ପ୍ରସାଦ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ଜଗତରେ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଓ ସଫଳ ନାଟ୍ୟକାର । ସ୍ୱାଧୀନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ନାଟକର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଓ ପରିବେଷଣ ଶୈଳୀକୁ ନେଇ ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣୀର ନାଟ୍ୟକାର ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଛନ୍ତି । ଜଗତ ଓ ଜୀବନକୁ ନେଇ ସେ ଯେଉଁ ସବୁ କାହାଣୀ ଓ ଚରିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ଆମ ସମାଜ ଓ ସମୟର କଥା କହେ । ବିଷୟ ଉପଯୋଗୀ ମଞ୍ଚ ପରିକଳ୍ପନା ଓ ଚରିତ୍ର ଅନୁକୂଳ ସଂଳାପ ସଂଯୋଜନାରେ ସେ ବେଶ୍ ଧୁରନ୍ଧର । ତାଙ୍କ ରଚିତ ନାଟକ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ "ମୁକ୍ତି ମଣ୍ଡପ", "ବିନ୍ଦୁ ବଳୟ", "ମୁଁ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭେମାନେ", "ଜଣେ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ପର୍କରେ", "ମହାନାଟକ", "ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆଖି", "ହାତୀକୁ ହୋମିଓ ପାଥି", "ପକା କମ୍ବଳ ପୋତ ଛଟା", "ଜାତୀୟ ସଙ୍କଟ" ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ ।

କେବଳ ନାଟକ ନୁହେଁ ଏକାଙ୍କିକା ରଚନାରେ ମଧ୍ୟ ଡକ୍ଟର ପାଣିଗ୍ରାହୀ ବେଶ୍ ସିଦ୍ଧହସ୍ତ । ତାଙ୍କ ରଚିତ "ଉଡ଼ନ୍ତା ପାହାଡ଼ର ଦର୍ଜା" ଓ "ଅପ୍ରୀତିକର ନାଟକ" ଦୁଇଟି ବିଶିଷ୍ଟ ଏକାଙ୍କିକା ସଂକଳନ । ଦୁଇଟି ଯାକ ସଙ୍କଳନରେ ସ୍ଥାନପାଇଛି ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକାଙ୍କିକା । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ "ଉଡ଼ନ୍ତା ପାହାଡ଼ର ଦର୍ଜା", ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂଜା ପ୍ରସଙ୍ଗ", "ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ସେନାପତି ଓ ଦର୍ପଣ ଉପାଖ୍ୟାନ", "ସେ ମରିଗଲେ", "ଗେଣ୍ଡା" ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରତିନିଧି ସ୍ଥାନୀୟ । ରମେଶ ପ୍ରସାଦ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଏକାଙ୍କିକା ସବୁ ମଣିଷ ଜୀବନର ବୈଚିତ୍ର୍ୟ ଭରା ଦିଗ ସବୁକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିଟି ଚରିତ୍ରର ଗଭୀର ମନୋଭୂମିକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଉନ୍ମୋଚିତ କରିପାରିଛି । ନବୀନ ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନାରେ ଭରା ତାଙ୍କର ନାଟକ ଓ ଏକାଙ୍କିକା ସକଳ ପରମ୍ପରଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ଅନନ୍ୟ ।

୧୬.୫ ନାଟକ ଓ ଏକାଙ୍କିକା :

ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ ନାଟକ ଓ ଏକାଙ୍କିକାର ସ୍ୱର ଓ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାୟ ସମାନ । କାହାଣୀ, ଚରିତ୍ର, ସଂଳାପ, ମଞ୍ଚ ପରିକଳ୍ପନା, ନାଟକୀୟ ଉତ୍କଣ୍ଠା ସୃଷ୍ଟି ଇତ୍ୟାଦି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଭୟର ବାହାର ରୂପ ରଚନା ଓ ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଏକାପରି । କିନ୍ତୁ କାହାଣୀର ଦୀର୍ଘତା, ଘଟଣାର ପରିମାଣାତ୍ମକ ସମାବେଶ, ଚରିତ୍ରର ସଂଖ୍ୟା, ନାଟକୀୟ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଓ ସଂଘର୍ଷର ଅବତାରଣା ଆଦି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନାଟକ ଓ ଏକାଙ୍କିକା ପରସ୍ପରଠୁ ଭିନ୍ନ । ନାଟକ ଜୀବନର ବୃହତ୍ତର ଅଂଶକୁ ନେଇ ରଚିତ ହେବାବେଳେ ଏକାଙ୍କିକା ଜୀବନର ଏକ ଖଣ୍ଡିତାଂଶକୁ ନେଇ ରଚିତ । ନାଟକରେ ବହୁ ଘଟଣା ଓ ଚରିତ୍ରର ସମାବେଶ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ଏକାଙ୍କିକାରେ ଏକକ ଘଟଣା ଓ ସ୍ୱଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଘଟଣା ଓ ଚରିତ୍ରର ସମାବେଶ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ନାଟକର ପରିବେଷଣ ସମୟ ଦୀର୍ଘ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏକାଙ୍କିକା ସ୍ୱଳ୍ପ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ପରିବେଷିତ ହୋଇଥାଏ ।

୧୬.୬ ଏକାଙ୍କିକାର କଥାବସ୍ତୁ :

ନାଟ୍ୟକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ "ଅପ୍ରୀତିକର ନାଟକ" ସଙ୍କଳନରୁ "ସକାଳର ମେଘ" ଏକାଙ୍କିକା ଆନୀତ । ସମଗ୍ର ଏକାଙ୍କିକାଟି ଏକ ପାରିବାରିକ ଚିତ୍ରର ଅବତାରଣା କରେ । ମୁଖ୍ୟ ତିନିଗୋଟି ଚରିତ୍ରକୁ ନେଇ ଏହାର କଥାଭାଗ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ସେମାନେ ହେଲେ ବିମଳ ବାବୁ, ପତ୍ନୀ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଓ ତାଙ୍କର

ଏକମାତ୍ର କଲେଜ ପଢୁଆ ଝିଅ ବେବୀ । ବିମଳ ବାବୁ ଜଣେ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ (କମର୍ସିଆଲ ଟେକ୍ସ ଅଫିସର) । ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ଥାଇବି ଆଧୁନିକ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ତାଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ପାରିନି । ଗାଉଁଲି ପରିବେଶରେ ଓ ଯୌଥ ପରିବାରରେ ବଢ଼ି ଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେ ସରଳ ଓ ନିରାଡ଼ମ୍ବର ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ପତ୍ନୀ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ବଡ଼ଘରର ଝିଅ ହୋଇଥିବାରୁ ବିଳାସବ୍ୟସନ ପ୍ରିୟ ଓ ଆଧୁନିକ ସହରୀ ସଭ୍ୟତାର ଚାକଚକ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସୀ । ନିଜର ଏକମାତ୍ର ଝିଅ ବେବୀକୁ ସେ ନିଜ ଆଦର୍ଶରେ ଗଢ଼ିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିମଳ ବାବୁ ଫମ୍ପା ଅଭିଜାତ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଖାଇହେବା ଗୁଣକୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁହେଁ ଉଭୟ ବିଚାରଧାରା ଓ ଚଳଣୀଗତ ଆଦର୍ଶ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରସ୍ପର ପରସ୍ପରର ବିପରୀତ । ଏକାଙ୍କିକାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ବେବୀର ବାର୍ଥଡେ ପାଳନ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟେ ହେଉଥିବା ଆୟୋଜନରୁ । ହେମାଙ୍ଗିନୀ, ବଡ଼ ଆଡ଼ମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୈଳୀରେ ଘରକୁ ସଜାଇବା ସହ, ସହରର ଉଚ୍ଚ ଓ ଅଭିଜାତ ବର୍ଗର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଥାଆନ୍ତି । ନବଘନ ବାବୁଙ୍କୁ ଏସବୁ ନାପସନ୍ଦ ହେଉଥିବାରୁ ସେ ନିଜକୁ ଏଥିରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା ରଖନ୍ତି । ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟେ ହେମାଙ୍ଗିନୀ, ନବଘନଙ୍କୁ ସବୁଦିନିଆ ପୋଷାକ ନପିନ୍ଧି ବିଶେଷ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି । ଲୁଙ୍ଗି ଓ ଗାମୁଛାରେ ପିଲାଟିଦିନରୁ ବଢ଼ିଆସିଥିବା ନବଘନ ଏ ପ୍ରକାରର କୃତ୍ରିମ ଓ ଲୋକଦେଖାଣିଆ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ରାଜି ହୁଅନ୍ତିନାହିଁ । ହେମାଙ୍ଗିନୀ, ନବଘନଙ୍କର ଏପରି ରୁଚିବୋଧକୁ ଘୃଣାକରି ତାଙ୍କୁ ଚୂଡ଼ା ବୋଲି କହନ୍ତି । ଉଭୟଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜ ନିଜର ରୁଚି ଓ ଆଦର୍ଶକୁ ନେଇ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଚାଲେ । ପରସ୍ପର ନିଜ ନିଜ ଯୁକ୍ତିରେ ଅଟଳ ରୁହନ୍ତି । ପରିସ୍ଥିତି ତିକ୍ତ ଓ ଅଶାନ୍ତ ହୋଇଉଠେ । ହଠାତ୍ ଝିଅ ବେବୀର ଅନୁପସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ପଚାରିବାକୁ ଯାଇ ନବଘନ ପତ୍ନୀ ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କଠୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ, ବେବୀ ତା'ର ବୟ ଫ୍ରେଣ୍ଡ ପ୍ରବୀରକୁ ଜନ୍ମଦିନର ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଯାଇଛି । ଏକଥା ଶୁଣି ଉତକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ଉଠନ୍ତି ନବଘନ ଓ ଘର ଛାଡ଼ି ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କେଉଁଆଡ଼େ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ହେମାଙ୍ଗିନୀ, ନବଘନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ପ୍ରବୀରକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଯାଇଥିବା ବେବୀ, ଘରକୁ ନଫେରି ପ୍ରବୀର ସହ ପୁରୀ ସମୁଦ୍ର କୂଳକୁ ବୁଲି ପଳାଏ ଓ ସେଠାରେ ଉଭୟେ ମଦ୍ୟପାନ କରନ୍ତି । ମାତାଲ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରବୀର ଓ ବେବୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ରାଜମହଲ ଛକରେ ଗଡୁଥିବାବେଳେ ନବଘନ, ବେବୀକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଘରକୁ ଫେରନ୍ତି । ଝିଅକୁ ମାତାଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ହେମାଙ୍ଗିନୀ ନିଜର ଭୁଲ ବୁଝିପାରନ୍ତି । ବଦଳି ଯାଆନ୍ତି ସେ ଓ ବଦଳାଇ ଦିଅନ୍ତି ନିଜର ମିଛ ଅହମିକାରେ ଭରା ବିଚାର ଧାରାକୁ । ପତି-ପତ୍ନୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଭୁଲ ବୁଝାମଣାର ଅବସାନ ଘଟେ । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ହଠାତ୍ ଘୋଟି ଆସିଥିବା କଳାହାଣ୍ଡିଆ ମେଘ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ଅପସରିଯାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ପରିବାରଟିର ନିତ୍ୟ-ନୈମିତ୍ତିକ ଜୀବନ ଧାରାରେ ସ୍ନେହ ଓ ପ୍ରେମର ସୁଅ ପୁଣିଥରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ । ଏହିପରି ଭାବେ ଚଳନ୍ତି ସମୟର ବାସ୍ତବ ଓ ଜୀବନ୍ତ ଚିତ୍ର ଫୁଟି ଉଠିଛି ସମଗ୍ର ଏକାଙ୍କିକାଟିର କଥାବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ।

୧୬.୭ ଏକାଙ୍କିକାଟିର ଚରିତ୍ରଗଣ :

ଚରିତ୍ର ନାଟ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ନାଭିକେନ୍ଦ୍ର ସଦୃଶ । ନାଟ୍ୟକାର ପରିକଳ୍ପିତ ବକ୍ତବ୍ୟ ଓ ଚିନ୍ତନର ପ୍ରତିବେଦକ । କଥାବସ୍ତୁ ଓ ଘଟଣାର ଅଗ୍ରଗତିର ଚିରତ୍ର ହେଉଛି କର୍ତ୍ତା ଓ କାରଣ । ନାଟ୍ୟ ଚରିତ୍ରଗଣ ପାରସ୍ପରିକ ସଂଳାପ

ବିନିମୟ ଓ ବାହ୍ୟ କ୍ରିୟା-କଳାପ ଭିତର ଦେଇ କଥାବସ୍ତୁକୁ ଆଗେଇ ନେବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି । ମୋଟ ଉପରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଚରିତ୍ର ନାଟ୍ୟ କାହାଣୀରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଚରିତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଚରିତ୍ର ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ । ଯେପରି ଆଲୋଚ୍ୟ ଏକାଙ୍କିକାଟିରେ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଚରିତ୍ର ଓ ନବଘନ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଚରିତ୍ର । ସେହିପରି ପ୍ରତିଟି ନାଟ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ମୁଖ୍ୟ ଓ ଗୌଣ ଭେଦରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି । ଯେପରି ନବଘନ, ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଓ ବେବୀ ଏକାଙ୍କିକାଟିର ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର ହୋଇଥିବାବେଳେ ଜେମା, ନେଲିଅପା, ପ୍ରୀତି ଆଦି ଚରିତ୍ର ଗୌଣ ଚରିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଆଲୋଚ୍ୟ ଏକାଙ୍କିକାଟି ତିନିଗୋଟି ମୁଖ୍ୟ ଓ ତିନିଗୋଟି ଗୌଣ ଚରିତ୍ରଙ୍କୁ ନେଇ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ଆସ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ।

ନବଘନ : ନବଘନ, ଏକାଙ୍କିକାଟିର ପ୍ରଧାନ ଓ ପ୍ରତିନିଧି ସ୍ଥାନୀୟ ଚରିତ୍ର । ପେଷାରେ ସେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ (କମର୍ସିଆଲ ଟେକ୍ସ ଅଫିସର) । ଏତେବଡ଼ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ପଦବୀ ଓ କ୍ଷମତାର ସେ କେବେବି ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ସେ ଜଣେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିଷ୍ଠ ଓ ସଚ୍ଚୋଟ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଛନ୍ତି । ସରଳ ଓ ନିରାଡ଼ମ୍ବର ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ସେ ଆପଣେଇ ନେଇଛନ୍ତି । ଆଧୁନିକତା ତାଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରିନି । ସେ ସବୁବେଳେ ଫମ୍ପା ଓ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ କୃତ୍ରିମ ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି । ପିଲା ଦିନ ଗାଁରେ କଟିଥିବାରୁ, ଗାଉଁଲି ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ସେ ଆଜୀବନ ଛାଡ଼ି ପାରିନାହାନ୍ତି । ଯୌଥ ପରିବାରର ଅକୃତ୍ରିମ ଜୀବନଧାରା ଏବେବି ତାଙ୍କ ମନରେ ସଜୀବ ହୋଇ ଅଛି । ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ଆଧୁନିକ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପୋଷାକ ପରିଚ୍ଛଦ ସେ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କମର୍ସିଆଲ ଟେକ୍ସ ଅଫିସର ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେ କାହାଠୁ କେବେ ଲାଞ୍ଚ ନେବା ଓ ନିଜ କ୍ଷମତାର ଅପବ୍ୟବହାର କରିବାର ପ୍ରୟାସ କରିନାହାନ୍ତି । ହେମାଙ୍ଗିନୀ, ବଡ଼ଘରର ଝିଅ ହୋଇଥିବାରୁ ଆଧୁନିକ ଚଳଣିରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ । ତାଙ୍କର ବେଶ-ପୋଷାକ, ଖାଦ୍ୟ-ପେୟ, କଥା-ବାର୍ତ୍ତା, ବିଚାରଧାରା ଆଦି ସବୁଥିରେ ଆଧୁନିକତାର ଛାପ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବାରିହୋଇ ପଡ଼େ । ନବଘନଙ୍କ ଝିଅ ବେବୀ ମାଆ ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ନବଘନ, ଉଭୟ ପତ୍ନୀ ଓ କନ୍ୟାଙ୍କ ନୀତିବୋଧ ଓ ଆଦର୍ଶକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ବିଚାରରେ ଜୀବନର ଗତିରେଖା ସଳଖ ନୁହେଁ । ଆଜି ଧନ ଅଛି ବୋଲି ତାର ଅପବ୍ୟବହାର ହେବା ଅନୁଚିତ । ଜୀବନରେ ଏମିତିବି ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ଖଣ୍ଡେ ଗାମୁଛା ଓ ଲୁଙ୍ଗୀରେ ଦିନ କାଟିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଇଥିପାଇଁ ସେ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଓ ବେବୀକୁ ସରଳ ଓ ନିରାଡ଼ମ୍ବର ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି । ନବଘନ, ଚରିତ୍ରହୀନତାକୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ନିଜ ଝିଅ ବେବୀର ବୟଫ୍ରେଣ୍ଡ ପ୍ରବୀର ସହ ଅବାଧ ମିଳାମିଶାକୁ ସେ ବରଦାସ୍ତ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି । ସେଇଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଗୋଚରରେ ସେ ପ୍ରବୀରକୁ ଡାକି ଗଲାବେଳେ ଗୋପନରେ ବେବୀକୁ ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି । ରାଜମହଲ ଛକରେ ନିଶାସକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଗଡୁଥିବାବେଳେ ସେ ବେବୀକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଦିଗରେ ସେ ନିଜର ଝିଅ ବେବୀର ନୀତି ଓ ବିଚାରଧାରାକୁ ଘୃଣା କରୁଥିବାବେଳେ, ଅନ୍ୟଦିଗରେ ତାକୁ ମନଭରି ଭଲପାଆନ୍ତି ଓ ତା'ର ମାନସିକତାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାକୁ ବାରମ୍ବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ବେବୀର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ ଅବସରରେ ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାତ ବ୍ୟାକେରୀରୁ ମାଗଣାରେ କେକ୍ ଆଣିବା, ଘରେ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଅରର

ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଓ ବେବୀର ପ୍ରବୀରକୁ ଡାକି ଯିବା କଥା ଓ ଅଯଥା ଅର୍ଥ ଅପଚୟକୁ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଛଳନା ଓ କୃତ୍ରିମତାକୁ ସେ କେଉଁଠି ହେଲେ ବି ବରଦାସ୍ତ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏକାଙ୍କିକାଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନବଘନ ନିଜର ଆଦର୍ଶ ଓ ବିଚାରଧାରାରେ ଅଟଳ-ଅଚଳ ରହି ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରଭାବିତ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିପାରିଛନ୍ତି । ନାଟ୍ୟକାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ ନବଘନ ଚରିତ୍ର ଭିତର ଦେଇ ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷା-ସଭ୍ୟତାରେ ମଜଗୁଲ ଆଜିର ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସଂସ୍କାର ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି । ଆମ ପରମ୍ପରାର ସହଜ-ସରଳ ନୀତି ଓ ଆଦର୍ଶ, ଖାଦ୍ୟ-ପେୟ, ବେଶ-ପୋଷାକ, ରୀତି-ରିବାଜ, ସାମାଜିକ ବିଧି-ନିଷେଧ ଇତ୍ୟାଦି ଆମର ପାରିବାରିକ ଓ ସାମାଜିକ ବନ୍ଧନକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଦୃଢ଼ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ନାଟ୍ୟକାର ନବଘନ ଚରିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଏବଂ ବିଧ ଚେତନାକୁ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ କରିବାରେ ବେଶ୍ ସଫଳ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି ।

ହେମାଙ୍ଗିନୀ: ହେମାଙ୍ଗିନୀ, ଏକାଙ୍କିକାଟିର ଅନ୍ୟ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର । ବଡ଼ ଘରର ଝିଅ ସେ । ଅଙ୍କଲ ତାଙ୍କର ଆମେରିକା ଫେରନ୍ତା । ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ବାପଘରେ ସମସ୍ତେ ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତାର ପୂଜାରୀ । ଖାଦ୍ୟ-ପେୟ, ବେଶ-ପୋଷାକ, ବିଚାର-ବିବେଚନା, କଥା-ଭାଷା ସବୁଥିରେ ତାଙ୍କର ଆଧୁନିକତାର ଛାପ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ବାରି ହୋଇପଡ଼େ । ନବଘନ, ଗାଉଁଲିଆ ବିଚାରର ବୋଲି ସେ ତାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ପାଇଁ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରୁଚିବୋଧ ଓ ଆଦର୍ଶକୁ ନେଇ ସବୁବେଳେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଲାଗି ରହିଥାଏ । ନିଜ ଝିଅ ବେବୀକୁ ସେ ନିଜ ଆଦର୍ଶରେ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ବେବୀକୁ ନିଜ ପ୍ରତିଭାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ ପାଇଁ ସେ ଅଖଣ୍ଡ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ନିଜେ “ବାଳିକା ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା”ର ଜଣେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ କର୍ମୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସଂସ୍ଥାର ଆଦର୍ଶ ଅନୁସାରେ ବେବୀକୁ ସର୍ବବିଦ୍ୟା ସମ୍ପନ୍ନା କରିବା ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଧେୟ । ଏଇଥିପାଇଁ ନିଜ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ମତ ଭିନ୍ନତା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ବେବୀର ବୟଫ୍ରେଣ୍ଡ ପ୍ରବୀର ସହ ଅବାଧ ମିଳାମିଶା, ସୁବାସ ବାବୁଙ୍କ ଭଳି ଅତିଥିଙ୍କ ପାଇଁ ବିଅରର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ମତରେ ଆଧୁନିକ ରୁଚିର ନମୁନା । ଅଣ୍ଡା ଓ କଟଲେଟ ନବଘନ ବାବୁ ହଜମ କରିପାରୁନଥିବାରୁ ଚୂଡ଼ା ଖାଆନ୍ତି ବୋଲି ହେମାଙ୍ଗିନୀ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟଙ୍ଗରେ ଚୂଡ଼ା ବୋଲି ଡାକନ୍ତି । ଲୁଙ୍ଗୀ ଓ ଗାମୁଛାରେ ସାରା ଜୀବନ ଚଳି ଆସିଥିବା ନବଘନ ଆଧୁନିକ ରୁଚି ସମ୍ମତ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଭଲ ଭାବରେ ଟାଇ ଭିଡ଼ି ପାରନ୍ତିନି ବୋଲି ହେମାଙ୍ଗିନୀ ତାଙ୍କୁ ୧୯୪୨ ମଡ଼େଲ ଫୋର୍ଡ଼ ଗାଡ଼ି ବୋଲି କହନ୍ତି । ନବଘନଙ୍କ ପରିବାର ଗାଉଁଲି ଆଦର୍ଶର ହୋଇଥିବାରୁ ପରିବାରଟିର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଘୃଣା କରନ୍ତି । ଏପରିକି ନବଘନଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ କେବେ ଆସିଲେ ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ଡରରେ ବାରି ପଟେ ଘର ଭିତରକୁ ଯାଆନ୍ତି । ନବଘନଙ୍କ ପରି ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ପନ୍ନ ନୁହନ୍ତି । ନିଜ ବିଚାର ଧାରାରେ ଅଟଳ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ନବଘନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଓ ବିଚାର ଧାରାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଘଟଣା ଚକ୍ରରେ ବିମଳବାବୁଙ୍କର ନିରୁଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବା ଘଟଣା ଓ ପରେ ପରେ ପ୍ରବୀରକୁ ଡାକିବାକୁ ଯାଇଥିବା ବେବୀର ଫେରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେବା ଘଟଣା, ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ଗର୍ବ, ଅହଂକାର ଓ ଅଯଥା ଜିଦ୍‌ଖୋର ପଣିଆକୁ ଭାଙ୍ଗି ରୁଜି ଚୁର୍‌ମାର କରିଦେଇଛି । ନିଶାସକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ବେବୀକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଫେରୁଥିବା ନବଘନଙ୍କୁ ଦେଖି ହେମାଙ୍ଗିନୀ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି ନିଜକୁ ବଦଳେଇବାକୁ ।

ନବଘନଙ୍କ ବିଚାର ଧାରାର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ବିଳମ୍ବରେ ହେଲେ ବି ବୁଝିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛନ୍ତି ସିଏ ଓ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ବଦଳେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ନଜର ବିଚାରଧାରା ଓ ଆଦର୍ଶକୁ । ଘଟଣା ଚକ୍ରରେ ପରିବେଶ ଓ ପରିସ୍ଥିତି ମଣିଷକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ବଦଳିବା ପାଇଁ । ଯାହା ଘଟିଛି ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ । ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ନାଟ୍ୟ ଚରିତ୍ର ଭାବେ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଚରିତ୍ରର ସଫଳ ରୂପାୟନ ଏକାଙ୍କିକାଟିରେ ଯଥାଯଥ ଭାବେ ହୋଇପାରିଛି ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହନାହିଁ ।

ବେବୀ : ବେବୀ, ଆଧୁନିକ ରୁଚି ସମ୍ପନ୍ନା କଲେଜ ପଢୁଆ ଝିଅ । ପିତାମାତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ବଡ଼ ସ୍ନେହ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ବଢ଼ି ଆସିଛି । ଯୁବ ସୁଲଭ ଚପଳତା ଯୋଗୁଁ ତା'ର ବ୍ୟବହାର ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅପରିପକ୍ୱତାର ଲକ୍ଷଣ ବେଶ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଫୁଟି ଉଠେ । ହେମାଙ୍ଗିନୀ, ନିଜର ଭାବନା ଓ ବିଚାରଧାରା ଅନୁରୂପ ବେବୀକୁ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ବେବୀ, ଅଖଣ୍ଡ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅଧିକାରିଣୀ । ଆଧୁନିକ ବେଶ-ପୋଷାକ, ଖାଦ୍ୟ-ପେୟ ଆଦିରେ ସେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ । ମାଆ ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଓ ପରାମର୍ଶରେ ଗୀତ, ନାଚ ଓ କବିତା ଲେଖାରେ ସେ ବେଶ୍ ପାରଙ୍ଗମ । ମାଆଙ୍କର ଆଦର୍ଶରେ ବଢ଼ିଥିବା ଯୋଗୁଁ ବେବୀ, ନବଘନଙ୍କ ବିଚାର ଓ ଚଳଣୀକୁ ଘୃଣା କରେ । ବୟଫ୍ରେଣ୍ଡ ପ୍ରବୀର ସହ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଓ ତା' ସହ ମଦ୍ୟପାନ କରି ବୁଲିବାକୁ ସେ ଆଧୁନିକତା ବୋଲି ଭାବେ । ସମଗ୍ର ଏକାଙ୍କିକାଟିରେ ବେବୀ ଚରିତ୍ର ହେଉଛି କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ । କାରଣ ବେବୀର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ ଘଟଣାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ଏକାଙ୍କିକାଟି ଏବଂ ବେବୀର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନରେ ଏକାଙ୍କିକାଟିର ସମାପ୍ତି ଘଟିଛି । ବେବୀକୁ ନେଇ ହିଁ ଏକାଙ୍କିକାଟିର ସମସ୍ତ ଚରିତ୍ର ଓ ଘଟଣା ବିକଶିତ ଓ ଗତିଶୀଳ । ବେବୀର ବିଶୃଙ୍ଖଳିତ ଓ ଜିଦଖୋର ହେବା ପଛରେ କାରଣ ହେଉଛି ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଓ ବିଚାରଧାରା । ମାଆଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ରୟ ପାଇ ବିପଥଗାମିନୀ ହୋଇଛି । ଯାହା ସମଗ୍ର ପରିବାରଟିକୁ କଳଙ୍କର କାଳିମାରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ପିଲାମାନେ ଅପରିଣାମଦର୍ଶୀ ଓ ଚପଳମତି ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ପ୍ରତିଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଲୋଡ଼ିଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପରିବାରଟିରେ ପିତା-ମାତାଙ୍କ ଭିତରେ ଯଦି ବିଚାରଧାରା ଓ ଆଦର୍ଶଗତ ବିରୋଧତା ଦେଖାଦିଏ ତେବେ ପିଲା ବିଶୃଙ୍ଖଳିତ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଯେପରି ନବଘନଙ୍କ ପରିବାରରେ ବେବୀର ଚାରିତ୍ରିକ ସ୍ଖଳନ ହୋଇଛି । ବେବୀର ପତନ ପାଇଁ ସେ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ଦାୟୀ ନୁହେଁ ତା'ଠୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଦାୟୀ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ।

୧୬.୮ ପାଠାନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ (ଦୀର୍ଘ):

(କ) "ସକାଳର ମେଘ" ଏକାଙ୍କିକାରୁ ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ କର ।

(ଖ) ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଓ ନବଘନ ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଚାରଧାରାଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ କିପରି ଅବସାନ ହେଲା ଆଲୋଚନା କର ।

(ଗ) ଏକ ସାର୍ଥକ ଏକାଙ୍କିକା ଭାବେ "ସକାଳର ମେଘ" ଏକାଙ୍କିକାଟିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କର ।

(ଘ) ସକାଳର ମେଘ ଏକାଙ୍କିକାରୁ ଏହାର ନାମକରଣର ସାର୍ଥକତା ବିଚାର କର ।

ପାଠାନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ):

୧. ଏଗୁଡ଼ାକ ଆଉ ମଣିଷ ହେବେନି । କିଏ, କାହାକୁ କେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଛି ?

୨. ନବଘନ ଅଣ୍ଡା ଓ ବିସ୍କୁଟ ବଦଳରେ କ'ଣ ଖାଆନ୍ତି ଓ କାହିଁକି ଖାଆନ୍ତି ?

୩. ଡ୍ରାଇଭର ଆସିଲେ ପ୍ରଥମେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଜେମାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ?

୪. ସକାଳୁ ସକାଳୁ ନବଘନ କ'ଣ ପିନ୍ଧି ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ଆଗକୁ ଆସିଥିଲେ ?

୫. ନବଘନଙ୍କୁ, ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କର କେଉଁ କଥା ଭଲ ଲାଗେନା ?

୬. ମିସେସ୍ ସିହ୍ନା ତାଙ୍କ ପୁଅର ଜନ୍ମ ଦିନରେ କ'ଣ କରିଥିଲେ ?

୭. କେଉଁଥିପାଇଁ ଆଡ଼ମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନକୁ ନବଘନ ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ ?

୮. ବେବୀର ସକାଳ ଜଳଖିଆର ବ୍ୟବସ୍ଥା କିପରି ହେଲା ?

୯. ପ୍ରବୀର ଭାଇ ବିଷୟରେ ବେବୀର ମନ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ ଥିଲା ?

୧୦. ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ମତରେ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା କେଉଁଥି ପାଇଁ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ?

୧୬.୯ ବିଷୟ ବୋଧଗତ ପ୍ରଶ୍ନ

ବନ୍ଧନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଠିକ ଉତ୍ତର ବାଛି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର ।

i. ନବଘନବାବୁ .... ବିଭାଗର ଜଣେ ପଦସ୍ଥ ଅଫିସର ।

(ବିକ୍ରି କର, ବାଣିଜ୍ୟ କର, ଟିକସ ବିଭାଗ, ଡାକ୍ତରୀ ବିଭାଗ)

ii. ନବଘନବାବୁଙ୍କୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ .... ଅପମାନିତ କରନ୍ତି ।

(ଜେମା, ହେମ, ବେବୀ, ନେଲି ଅପା)

iii. ତୁମେ ଆଉ ମଣିଷ ହେବନି ବୋଲି ନବଘନକୁ............. କହିଛି ।

(ବେବୀ, ନେଲି, ହେମ, ପ୍ରବୀର)

iv. ଅଭଦ୍ର, ରଷ୍ଟିକ ଭଳି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନି । ସିଧା ଡ୍ରେସ ବଦଳାଇ ଡାଇନିଙ୍ଗ୍ ଟେବୁଲ ପାଖକୁ ଆସ ବୋଲି ନବଘନଙ୍କୁ .... କହିଛି ।

(ନେଲି, ଜେମା, ହେମ, ବେବୀ)

v. ମୁଁ ଫମ୍ପା ଆରିଷ୍ଟୋକ୍ରାସିକୁ ପସନ୍ଦ କରେନି ବୋଲି ବେବୀକୁ .... କହିଛି ।

(ନେଲି ଅପା, ଜେମା, ଅଙ୍କଲ୍, ନବଘନ)

୧୬.୧୦ ପାଠାନ୍ତ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର:

୧. ଏଗୁଡ଼ାକ ମଣିଷ ହେବେନି ବୋଲି ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଜେମାକୁ ଘର ସଫେଇ ବିଷୟରେ କହିଛି ।

୨. ନବଘନ ଅଣ୍ଡା, ବିସ୍କୁଟ ଖାଇବାକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଚୁଡ଼ା ଖାଇବାକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ।

୩. ଡ୍ରାଇଭର ଆସିଲେ ପ୍ରଥମେ ଗାଡ଼ିକୁ ଚକ୍ ଚକ୍ କରି ଧୋଇ ବ୍ୟାକେରୀରୁ କେକ୍ ଆଣିବାପାଇଁ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଜେମାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୪. ସକାଳୁ ସକାଳୁ ନବଘନ ଧୋତିକୁ ଲୁଙ୍ଗି କରି ପିନ୍ଧି ଓ କାନ୍ଧରେ ନାଲି ଗାମୁଛା ପକାଇ ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଆଗକୁ ଆସିଥିଲେ ।

୫. ହେମାଙ୍ଗିନୀର ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ତମ୍ ତମ୍ ହୋଇ ରାଗିବା ଯୋଗୁ ନବଘନକୁ ଭଲ ଲାଗେନାହିଁ ।

୬. ମିସେସ୍ ସିହ୍ନା ତାଙ୍କ ପୁଅର ଜନ୍ମଦିନରେ ଲିଙ୍ଗରାଜ ମନ୍ଦିର ମଡ଼େଲର କେକ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ।

୭. ନବଘନ ଆଡମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରିବାକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ । କାରଣ ଆଡ଼ମ୍ବର ତାଙ୍କର ପସନ୍ଦ ନଥିଲା ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ଅନିଶ୍ଚିତତା ବିଷୟରେ ସେ ଆଶଙ୍କା ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ ।

୮. ବେବୀ ମାଡ୍ରାସୀ ହୋଟେଲରୁ ଡ୍ରାଇଭର ହାତରେ ଦୋସା ମଗାଇ ଜଳଖିଆର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା ।

୯. ପ୍ରବୀର ସିନେମା ପାଇଁ ଗୀତ ଗାଏ ଓ ପ୍ରତି ଗୀତକୁ ହଜାରେ ଟଙ୍କା ନିଏ ବୋଲି ବେବୀର ମନ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ।

୧୦. ହେମାଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ମତରେ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । କାରଣ ଝିଅମାନେ ପୁଅମାନଙ୍କ ସହ ତାଳ ଦେଇ ଚାଲି ପାରିବେ ।

୧୬.୧୧ ବିଷୟ ବୋଧଗତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର:

i) ବିକ୍ରି କର ii) ହେମ iii) ହେମ

iv) ହେମ v) ନବଘନ

•••